

Spejdertroppen

Spejdertroppen har altid været noget specielt i Grib Skov Trop og der lægges ikke skjul på, at målet hele vejen igennem er at få ført spejderne op i spejdertroppen, så de får muligheden for virkelig at mærke spejderlivet. Ikke fordi at ulve og stifinderarbejdet ikke er vigtigt. Det er det i høj grad. Her grundlægges alle spejderværdierne og -færdighederne og spejdertroppens succes er baseret på, at kunne modtage en stor flok meget dygtige stifindere hvert år. Stifinderalderen 10-12år er en svær alder at fastholde børnenes interesse i og der er et stort udbud af fritidsinteresser, så det kræver et stykke solidt stifinderarbejde af lederne. Og dem der har overværet et ulvemøde eller tur hos Grib Skov Trop, ved hvor stort et arbejde, det er at beskæftige en kæmpe flok børn i den alder - ikke blot med at få tiden til at gå med tilfældig leg, men med at lave spændende, meningsfulde og idérige aktiviteter.

Det har altid ligget tropsledelsen på sinde, både da Poul Wilcke var tropsleder og efter-

følgende Stinus Andersen, at skabe de rette omstændigheder, for at drive det gode spejderarbejde. Kunsten er at skabe den rette balance mellem konkurrence og socialt samvær og i dette spiller værdier, sammenhold og stemning i stor grad ind. Værdier er kommet til udtryk gennem ceremonier, men især i de små detaljer.

Det har været det håndværksprægede spejderarbejde, der har stået i centrum og med dette har originale detaljer fået en vigtig plads. Præfabrikeret udstyr, møbler og campingudstyr fravælges bevidst i troppen og vi prøver i så høj grad som muligt, at undgå plastikvarer. Der bliver købt kvalitetsværktøj og vi anstrenger os med at passe på det, så det holder i mange år. Der genbruges udstyr. Eksempelvis

Lejrsport på LPT

brygges kaffen på gamle Madam Blå stel og er rigtig cowboykaffe. Der er i tropsledelsen fokus på den måde lederne møder spejderne og er sammen med spejderne. Vi skal være det gode forbillede; pæn uniform, kniv, bælte, spejderstrømper. Vi skal have godt udstyr og rigtigt friluftstøj, for derigennem at kunne påvirkespejderne til også at sætte pris på det gode udstyr. Vi er i tropsledelsen meget bevidste, om hvordan vi gerne vil have troppen skal fremstå. Eksempelvis råber vi ikke for at spejderne skal kunne høre os, men venter på at troppen er stille og klar til at modtaget besked og instruktion.

Vi inddrager også patruljelederne i dette og de er med til at føre idealerne ud i livet. I spejderarbejdet er der noget, der hedder "Good Turn" og vi prøver at lære spejderne, at man godt kan gøre en god gerning, eller glæde andre uden nødvendigvis at få noget retur her

og nu. Vi sørger f.eks. altid for, at når vi har været et sted på lejre, at der er rent og pænt, når vi forlader stedet. Renere end da vi kom. Ofte når man ankommer til en lejre, ligger f.eks. rafter i et stort kaos, og vi har ofte ryddet op i dette, inden vi har forladt lejren. Man skal kunne se at Grib Skov Trop har været der - på den gode måde. Vi mener, at alt dette er med til at præge de unge mennesker i en fornuftig retning, hvor man lærer at passe sine ting og sine omgivelser og lærer at glæde andre. Forhåbentligt kan spejderne tage dette med i sit videre liv samt at det vil præge dem i de valg de laver fremadrettet.

Den gang troppen var mindre og Poul var tropsleder, var tropsbordet altid et samlingspunkt på ture og lejre. Der blev altid bygget et lille bord, hvor 1. Nørrebros tropsstanderskind blev bredt ud som dug. Her blev der dækket op med hvide stearin lys - altid stea-

Sommerlejr Island 2008

rinlys ikke fyrfadslys! Om bordet kunne lederne sidde og få en kop kaffe og spejderne blev inviteret med omkring bordet. ”Kom nu lige og sæt dig og få en sludder” – blev der sagt mange gange. Det var en meget inkluderende ledelsesstil. Spejderne blev inddraget og sad med omkring bordet. Hurtigt lærte de ældste spejdere også at drikke kaffe.

I den store trop der findes i dag, er det fortsat en tradition, at vi på lejre altid bygger et bord, med bænke omkring. Her mødes lederne og kan arbejde, planlægge og evaluere, men også hygge med en god kop bålcaffe. Spejderne, særligt PL/PAerne, kommer også med omkring bordet. Vi griner sammen, hygger os, drømmer og lægger planer for fremtiden.

I tropsledelsen tager vi vores spejdere meget seriøst, og vi gør alt hvad vi kan for at udanne dem, motivere dem og få dem at finde glæden ved spejderarbejdet.

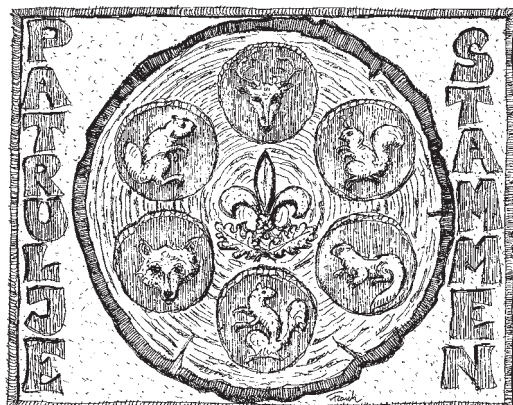
I 2003 opfandt vi de såkaldte SUS-samtaler, der står for Spejder Udviklings Samtaler – kopieret fra erhvervslivets medarbejder udviklings samtaler. Hvert år på sommerlejren taler 2 fra tropsledelsen med alle spejderne. Alle bliver spurgt om, hvordan det går, hvad de har af mål, hvad de godt kunne tænke sig og om der har været nogle mindre gode oplevelser i løbet af året. Her er der fokus på hver enkelt spejder. Samtalerne tager fra 10 minutter til 20-30 minutter pr. spejder, alt efter alder. Spejderne er glade for disse samtaler og ved, at det drejer som om, hvordan de kan udvikle sig, og hvad deres syn på troppen og patruljerne er. I de senere år er spejderne efter få dage på sommerlejren begyndt at efterspørge SUS-samtalerne, og selv de ny-oprykkede spejdere, glæder sig til samtalerne. Denne fokus på den enkeltes udvikling og mål, har helt

sikkert betydet noget for udviklingen i trop-
pen. Det er ved samtalerne vi kommer tæt på
og får talt om lederskab, ønsker til PL/PA, de
gode og mindre gode oplevelser og meget an-
det. Og det er også her, at spejderne virkelig
føler det nærvær og den interesse der er fra
tropsledelsen.

Vi har meget fokus på patruljelederne og as-
sisterne og gør meget for at støtte op om
dem og udvikle dem. PL/PA patruljen der
hedder Oxer, mødes en gang om måneden.
Her samler vi op på den forgange periode,
hjælper med at planlægge fremad og evt. øver
noget af det stof, de skal lære fra sig i den
kommende periode. Dette sikrer at kvaliteten
af møder er i orden og at PL/PAerne, har et
fælles udgangspunkt for at lede patruljerne,
men samler også de lidt ældre spejdere socialt,
idet de kan have møder på forskellige dage
og dermed ikke altid får set hinanden. PL/PA
arbejdet er vigtigt, nu hvor troppen er blevet
meget stor, og hvor det kan være svært at nå
ud til den enkelte spejder.

Et andet kendetegn ved troppen er sammen-

holdet blandt spejdere, pionerer og ledere.
Mange ledere udefra har i årenes løb kom-
menteret sammenholdt i troppen – og hvor
imponerende det virker. Vi er der, for at have
det sjovt med hinanden, samtidigt med at vi
får store oplevelser.

Når vi er på tur, har vi altid et par gode stun-
der om bålet, hvor der udveksles oplevelser og
gode minder. Og vi er stolte når vi vinder –
uanset hvilken patrulje der vinder, bare den
er fra Grib Skov Trop. Det er befriende at se,
at når Spejderchefen siger ”træd af” til en tur-
nering, at der spontant jubles fra pionerer og
spejdere, og der gives krammere og klap på
skulderen til den patrulje, der har vundet.

En fast tradition i troppen er, at vi altid sme-
der en kæde efter alle møder og ture. Om det
er i lufthavnen, i en færgeterminal, eller på
Bassebjerg, så danner vi altid kæden, synger,
siger tak og giver et lille klem i hinandens
hænder. Herefter samles patruljerne og råber
deres patruljeråb.

Stinus Andersen

Fra 1989 til 2000 var Poul Wilcke tropsleder for spejdertroppen

Poul beretter:

Efterhånden som gruppen voksede og der kom flere og flere børn til, nåede mange stiftindere også frem til at være så gamle, at det var tid til at starte selve spejdertroppen op. Det skete så i året 1989, hvor det første hold stiftindere rykkede op i troppen sammen med mig. Forventningerne var store begge veje for både spejdere og ledere. Det var i 1989, at vi i juni måned søsatte den første Kon-tiki Cup på Esrum sø. Vejret var pragtfuldt, da 3 flåder blev løsnet oppe i nordenden af søen, og vinden drev os sydover på søen i et rask tempo. Ole Christoffersen var med som hjælper, og der blev hygget, lavet bål ombord og spist. Efter en fremragende oplevelse som beskrevet i en stor avisartikel, nåede vi frem til Sørup, hvor vi fortøjede flåderne. Lidt forpustet gik jeg lidt rundt på kajen efter denne dejlige oplevelse, og pludselig opdagede jeg, at flere af spejderne gjorde sig klar til at tage hjem, helt upåagtet at der forestod et større stykke opryddningsarbejde, som ligesom krævede lidt flere hænder. Men hjem skulle de, fordi der også var ting man skulle se i fjernsynet, og tilbage stod Ole og jeg med alle herlighederne. Spejderne – hvoraf flere nok var lidt forkælede – havde slet ikke opøvet den pli og ansvarefølelse, som spejderne har i dag.

Det var i sandhed en ny spejdertrop under opbygning.

De kommende år var spændende for der skete hele tiden noget på den nyerhvervede spejdergrund på Jagstien. Vi fik etablere en skurvogn M81 på grunden med Sven Andersens hjælp og den havde vi meget glæde af til patruljemøder og materiel. Den fabelagtige beliggenhed lige op ad Gribsskov gav gode muligheder for mange aktiviteter, som vi kender det så godt i dag. Langsomt dukkede bjælkehytten op på bakketoppen, og sammen med etablering af traditioner som Wacamba, troppens patruljekonkurrence, det hemmelige sted i skoven til Sct. Georgsaften, turnout standeren til sommerlejren, PL + PA patruljen Oxeerne – blev troppen bedre og bedre etableret. Af assistenter i perioden, udover Jan Lassen som passede troppen i $\frac{3}{4}$ år, var det især Finn Zørn, Peter Westergaard og Torben Tolstrup som gjorde en stor indsats. Sidst i perioden kom Christian og Stinus med i tropsledelsen.

Vi har haft en række formidable sommerlejr, bl. a i Temnæs i 1990, hvor den første Dykand blev sat i vandet. Det var en pragtfuld båd, med gode sejlegenskaber. Vi strøg igennem Mossø mod øst for fuld fart og stramt vikingesejl og kom ind i bugten mod øst, hvor bl.a. Maria trak os igennem et langt Å-forløb, hvor vi overnattede undervejs. Dagen efter

nåede vi frem med stager til Skanderborg sø. Da vinden var stik i mod os, var vi så heldige at få en fisker til at trække os over til Temnæs. Her var ulve og stifindere godt i gang og tog glade i mod os. Dagen efter sejlede vi til Skanderborg og krydsede hjem igen med stor slikbeholdning i vores dejlige båd. Det var i de år, hvor vi ikke var så mange, at det kunne lade sig gøre med bygning og sejlads med pamhule både, dvs. et grenstativ bøjlet og bundet sammen med ca. 100 besnøringer til båd formen dukkede op, hvorefter der blev spændt en presenning på skroget. I Grib Skov Trop kaldes disse både ”dykænder”. På sommerlejren i 1992, der gik til Kulsø i midt Jylland, mente jeg ikke, at der var vand og søer nok til en god sejlads, så vi valgte at køre nordpå til Skivefjord med skibet på taget af folkevognen. Her blev båden til megen morskab for de badende sat i vandet på stranden, og 5 gule spejdere samlede 150 kg sten og lagde dem i bunden som ballast. Store var badegæsternes øjne da vi alle steg om bord – hejste vikingesejlet og forsvandt stille og roligt østover med vinden. Det VAR en pragtfuld tur og efter 4-5 timer landede vi på den modsatte kyst, hvor vi gik op til det nærmeste hus, hvor vi så Danmark blive Europamester i fodbold. På vej ned af skrænten mod vandet hørte vi brølet fra Skive som fejrede mesterskabet. Ved stranden vendte vi båden om og gik i poserne efter en minderig dag.

Troppen voksede over tid til flere patruljer og en af de bedste sommerlejre vi havde, var i Sverige anført af Finn Zørn, hvor vi sejlede og drev ned af Nissan med 4 tømmerflåder med kahytter, ror og sejl. I hver efterårsferie stillede vi patruljer til LPT, men vi nåede aldrig at vinde denne i min tid som TL. Det tætteste var Hjortepatruljen med Jens og Stinus i spidsen som kun var nogle få point fra

at blive nr. 1. Hvert efterår deltog vi også i Sct. Georgsløbet, men i de første 6 år var det svært for os at gøre os gældende. Jeg husker især John Jensens hurtige replik under en afslutning, hvor han spurgte om vi aldrig skulle vinde noget. Så kom vi ind i en periode med Michael, Anna og Kasper som patruljeledere og det år ryddede vi kabalen på Sct. Georgsløbet, som foregik ved Gurre. Løbet var tilrettelagt med lejrspørgsmål og o-løb, hvilket vi var blevet rigtig gode til. Efterfølgende kunne ingen røre os, og i 1998 sendte vi 5 patruljer, som blev nr. 1-2-3-4 og 5.

Mindeværdig er også de mange gode vinterture vi afholdte i februarmåned med preseningshuse, halm og brændeovne i det fri. Jeg husker bl.a. en tur til Kæthalemosen, hvor Stinus og Christian, overnattede i bivak i snevejret som pionerer, og hvor Michael Vester brækkede armen, som så blev bundet op – og så byggede vi videre på nogle foderstativer til dyr.

Min tid som tropsleder sluttede med turen til USA i 2000. På den efterfølgende oprykningen ved Den Gamle eg afleverede jeg ansvaret til Stinus. Der var lidt bekymrede forældre, som nok syntes at lederne var blevet lidt vel unge, men det har jo vist sig at være ganske formidabelt hvad Stinus, Christian, Jens, Petra, Nicolaj og Anders, har kunnet udrette i de år der er gået. Facit har været, at vi havde det nye samlingspunkt og drivkraft til rådighed i form af Stinus til at overtage troppen og med et færdigt Bassebjerg var rammerne på plads til den gigantiske spejdertrop med 8 store velfungerende patruljer – som er helt unik i dagens Danmark. Derfor – hatten af for de unge spejderledere og deres bedrifter!!!

Poul Wilcke

Historisk beretning for spejder troppen

1989

1989 var året, hvor spejdertroppen blev startet. Den 24. august rykkede 16 spejdere op fra stifinderne og der blev dannet 4 patruljer, med navne hentet fra gamle patruljenavne: Egern, Oxe, Hjorte og Ræve. Det var en stolt tropsleder, der skrev i august udgaven af Knasten: "Lad det være sagt med det samme, at de kommende 4 år næppe kommer til at ligne en "søndagsskole". Der vil fortsat være plads til alle, forudsat at I er indstillet på at medvirke til godt kammeratskab, og at der kommer gang i de opgaver som bliver stillet til patruljerne. I de første år vil vi holde tropsmøde hver tirsdag i lokalet (på Kroen, red.), men efter denne tid håber vi, at der er groet nogle selvstændige patruljeledere ud af mørket, således at patruljen i langt højere grad kan klare sig selv.

De mål der står foran os, vil kræve alt vores energi. Tænk blot på bygning af 340 m² bjælkehytte, den årlige tømmerflådesejlads, turneringer, overnatning i bivouak, Oak City Løbet, store pionerarbejder, orienteringsløb, og så måske en tur til Texas USA om 3-4 år, hvis vi kan klare dette.

Alt dette kræver at du er med i ordets egentlige forstand, at vi ledere kan regne med hver enkelt spejder, ligesåvel som I kan regne med os. Spejder er ikke noget man går til, det er noget man er, og er du i tvivl om dette, så meld hellere fra med det samme. Til gengæld vil vort sammenhold give os gode oplevelser, og du vil opdage, at når du engang runder de 20 år, så vil din evne til at arbejde sammen med andre, at lede og fordele og klare sure og mørke stunder, være noget du bare kan gøre, fordi det sidder i din ryggrad."

Grib Skov Trop deltog for første gang på LPT og troppen stillede med to patruljer, Oxe og Egern, med hver 4 spejdere. Troppen klarede sig godt taget den unge alder i betragtning og kom godt igennem lejr sport, hejk, forhindringsbane, natløb efter røde nefa-lygter og en hemmelig opgave, som bestod af en indiansk bærestol. Egern vandt endda up-to-standard.

I troppen var det primitive spejderarbejde, fyldt med aktivitet og initiativ i højsædet. Poul havde f.eks. efter et byggeri, et læs mursten til overs, som spejderne blev sat til at bygge store og solide bageovne af. Det blev til et stort projekt og efteråret gik med at mure. Ovnene blev først færdige i løbet af foråret 1990, men endte med at blive lavet så grundigt, at de i dag stadig står oppe bag flagstangen.

Kon-tiki cup

Noget helt specielt for Grib Skov Trop, er den årlige Kon-tiki Cup. Kon-tiki Cup indrammer på mange måde sjælen i spejderarbejdet i troppen. Ved hjælp af primitive simple materialer og ved hjælp af vinden, som eneste fremdriftsmiddel, skal Esrum sø krydses. Spejderne skal selv bygge flåderne og selv sejle dem over søen. Det er "klar dig selv" i yderste grad, det er det ultimative friluftsliv og det er oplevelsen af at godt forarbejde betaler sig. Hvis man ikke sætter sin mast ordentlig fast, så er der en konsekvens.

Kon-tiki Cup har sit navn efter Thor Heyerdahls balsafflåde Kon-tiki, som han og en lille gruppe mænd i 1947 krydsede Stillehavet med. Kon-tiki er opkaldt efter en legendarisk søfarende solkonge, som var fælles for det gamle Inkarige og øerne i Polynesien. I løbet af 101 døgn sejlede flåden ca. 8.000 km over det åbne Stillehav og strandede på atol-

Grib Skov Tropp.

En årlig og tilbagevendende begivenhed, vil være en tømmerflåde-sejlads på Esrum sø, som vil blive afviklet hvert år på første søndag i september.

Hver spejderpatrulje får tildelt en voksen leder, som gennemfører sejladsen sammen med patruljen.

Hver patrulje bygger en tømmerflåde af rafter og 8 tromler, og med et dæk af træskaller. Tømmerflåden udrustes med mast, bom og vikingesejl. Herudover monteres en færdig køl og 2 styreåre. Et bålsted monteres på flåden med en jernplade som bund, pålagt græstørv i 2 lag.

For at deltage i sejladsen, skal alle deltagerne være iført redningsvest og livline til masten. Hver flåde skal have en walkietalkie og en voksen leder ombord.

Søndag morgen kl. 0800 trækkes alle flåder til start position af en motorbåd, alt efter vind retningen på søen. Når startskudet lyder er det tilladt at hejse sejlet, og så gælder det om at nå en hvid bøj i den anden ende af søen, hvorved nr. 1 kan erhverve 500 point, nr. 2-450, nr. 3-400 etc.

Det gælder imidlertid ikke bare om at sejle, men der er også indlagt 10 opgaver undervejs, som hver kan indbringe 50 point:

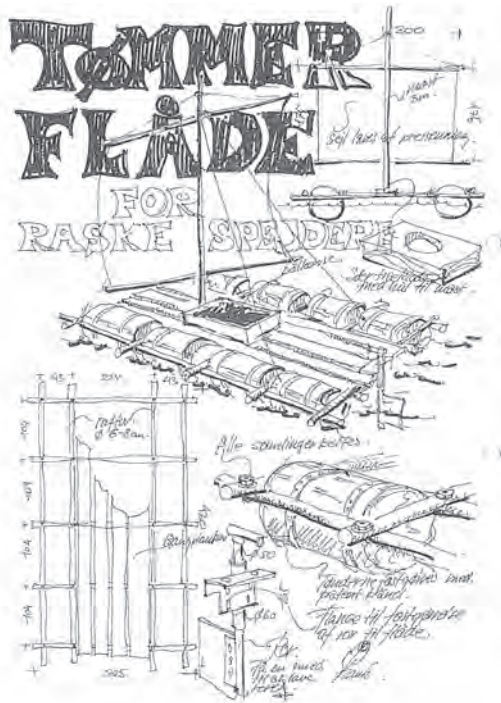
1. Der skal laves varm mad undervejs. Hejs det gule flag når denne er klar, og løbsledelsen vil komme og smage i en motorbåd.
2. Hvis der fanges en fisk undervejs.
3. Korrekt modtaget morsesignal fra skipperhuset.
4. Korrekt modtaget melding fra signalflag fra lejrpladsen Gravehus.
5. Passering og styring igennem 2 bøjer ved pkt. 1.
6. Passering og styring igennem 2 bøjer ved pkt. 2.
7. Løsning af den udleverede hemmelige opgave.
8. Lav 3 vers over en sømandssang.
9. Lav en lanterne af udleverede materialer. Posen med disse må først åbnes når startskuddet er lydt.
10. Skriv udførligt i den udleverede log bog om jeres oplevelser, og angiv hver $\frac{1}{2}$ time om vindretning og styrke.

Inden starten vejes alle deltager, og der uddeles handicap point. Tilladte sejlføring 16 m^2 , flådestørrelse $3,25 \times 550 \text{ m}$, og alle skal have 8 tønder under flåden.

Knasten 1989

len Raroia i Tuamotu arkipelet. Rejsen gjorde datidens syn på balsaflåder til skamme og beviste at Polynesien, lå indenfor rækkevidde for forhistoriske sydamerikanske søfarere. Ef-

terfølgende stod Thor Heyerdahl for en række ekspeditioner og sejlads. Thor Heyerdahls drivkraft var nysgerrighed, ligesom det er spejderens.

Den første Kon-tiki Cup fandt sted i 1989 og var af Poul udtænkt, som en tilbagevendende begivenhed for troppen. Efterfølgende er der næsten hvert år blevet afholdt Kon-tiki cup, kun nogle få år er det blevet aflyst pga. for hård vind. Ved Kon-tiki cup bygger hver patrulje en tømmerflåde af rafter og 8 olietønder og udruster flåden med mast, bom, køl og vikingesejl. Selvfølgelig er der bål ombord på flåden, så der kan fremstilles mad undervejs. Målet er for hver patrulje, er at komme så langt som muligt over søen med vinden i ryggen. Det er gennem årene, blevet til mange spændende sejladser, hvor spejderne er endt vidt forskellige steder. Og det er et fantastisk syn, at se rækken af flåder stævne ud.

I 1989 mødte 15 forventningsfulde spejdere op til den første Kon-tikki cup og efter lidt biltransport, var de fremme ved flåderne, der var trukket op mod vinden. Der var hektisk aktivitet for at gøre flåderne klar. Skeptikere

havde før sejladsen ment, at det ikke ville kunne lade sig gøre at styre flåderne og at det ville tage 4-5 timer at nå til Sørup, som var målet. Men da startskuddet gik, strøg sejlene op og alle var overraskede over den fart flåderne tog. Oxer lagde sig straks i spidsen og denne førerposition kunne ikke fravristes dem. Det viste sig, at selvom der var en vægt på 350 kg på flåderne, så stak de kun 10-15 cm i vandet og virkede derfor nærmest som en katamaran. Og da flåderne først kom rigtig fri af kysten, således at vinden ikke blev stoppet af skoven, gik det rigtigt stærkt. Efter 55 min styrede Oxer ind i Sørup havn og efter yderligere 10 min kom Hjorte og Egern ind. Ræve ramte dog 1 km fra mål, da vinden var blevet fejlbedømt. Men alle gennemførte i fineste stil. En spejderoplevelse af de helt store.

I forbindelse med Kon-tikki cuppen, blev troppen også nævnt i landsdækkende radio idet en far ringede Giro 413 op. Grib Skov Trop og sejladsen blev nævnt. Musikønsket var "3 mand på en tømmerflåde" med Dirch Passer.

1990

Troppen bestod af 17 spejdere og var i gang med at blive bygget op med traditioner og ceremonier. Tropsledelsen bestod af TL Poul og TA Palle Frost. I løbet af foråret kom Claus Arildsen og Torben Karlsson til som tropsassistenter.

Et af årets højdepunkter var Kon-tiki Cup med, deltagelse af 16 spejdere.

Traditionen tro blev der opført skuespil for forældrene til årets generalforsamling. 62 forældre var mødt frem og fik teater for alle pengene. Spejderne opførte Placido Domingos "Lohengrim" med både svanens ankomst og

HILLERØD ALLERØD SKÆVINGE

Sejlede tværs over Esrum Sø på tønder

Spejdere på tømmerflåder tog turen fra Sølyst til Sørup

HILLERØD: Fire gange otte 200 liters oiletønder skulle der til for at fragte en søes spejder over Esrum Sø - på den lange led. Selv om Esrum Sø ikke er Stillehavet, kalder De Gule Spejdere fra Nødebo deres årlige flåde-begivenhed for Kontiki Cup. I år var der ingen konkurrence, men til gengæld skulle de ud på den hidtil længste tur.

Spejderleder Poul Wilcke var fuld af fortroning in-

den starten, og ethvert skeptisk blik på de træsammentykkede oiletønder fejede han af bordet med: »De kan holde til en bil, hvis det skulle være».

Og det gik. Efter en lidt kaotisk start, med kollisionsner og karambolage med nedhængende grene ved bredden, flød de fire frkantede flåder udad over søens vover, med de grønne vikinge-sejls spændt og små røgfalter fra de medbragte tøn-

de-grills, hvor frokosten skulle varmes.

Sidste år tilbagelagde de den halve distance, men i år skulle det altså være den længst mulige tur - hen over søen på den længste led.

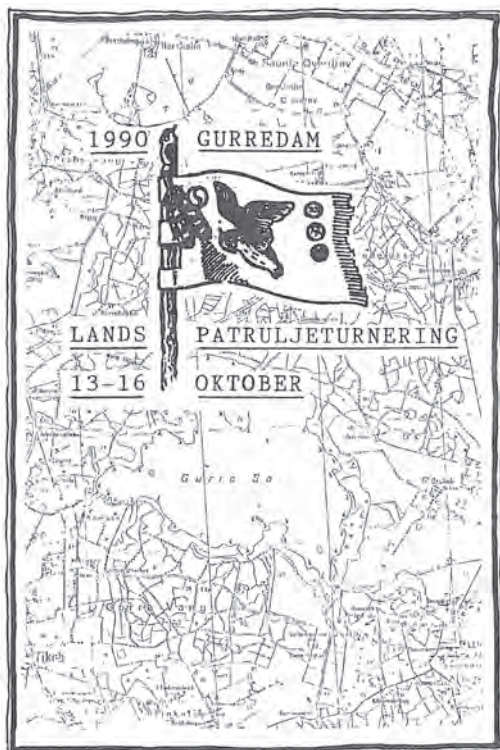
Og spejderne kom ikke til at træde sig. De skulle både styre, holde gang i liden til de røde pølses og svinge de medbragte fiskesværger, inden de atter blev landfaste ved Sørup hen på eftermiddagen.

Starten var en smule kaotisk, idet der ikke rigtig var nogen vind inde under land.

Foto: Paul-Erik T

patruljelederen svævende 5 meter til vejrs i et fangetårn. I løbet af foråret fik patruljerne deres flotte patruljestandere, som stadig findes i patruljerne i dag. Frank lagde meget arbejde i at give disse et unikt særpræg.

På sommerlejren i Temnæs var højdepunktet sejlsadsen med "Dykand", som troppen sejlede 14 km med på Skanderborg søerne. I løbet af sejlsadsen overnattede troppen under Pouls oversejl lige ved Gudenåen og turen hjem, blev taget i strid modvind, så der blev padlet med gryder, pletter og pander. Fordelen var at så slap spejderne for at vaske det op senere på dagen. Heldigvis kom en lille gul motorbåd forbi, som trak Dykand og spejderne hjem til Temnæs.

Hjortepatruljen blev desværre nedlagt i starten af året, men til gengæld blev de resterende patruljer større. Hjorte patruljen blev dog genstartet i august efter oprykningen, og har jo som bekendt været en stærk patrulje lige siden.

10 spejdere deltog i Sct. Georgsløbet, hvor der deltog i alt 15 patruljer. I efterårsferien

deltog troppen på LPT i Gurre. LPT var krævende rent spejderteknisk og var en stor udfordring for de unge spejdere, hvoraf en del var nyoprykkede. En af turneringens højdepunkter var hiken, hvor Poul havde bygget en kæmpe svævebane, som den sidste post. Alle patruljerne havde som hemmelig opgave, splejset et reb med øjesplejsninger for enderne og hængende i dette, susede spejderne af sted igennem bøgeskoven. En stor oplevelse. Grib Skov Trop fik ikke de store sejre det år, men på en eller anden måde vandt Hjorte havregrødsdysten. Som præmie fik patruljen en flot indrammet samling af spejderfrimærker, som var blevet doneret til korpset til brug som præmie. Et rigtigt spejderklenodie, der i dag gemmes i De Gule Spejders museum.

1991

1. april startede byggeriet af Bassebjerg, som dengang dog ikke var navngivet. Allerede i

Knasten i 1990, lagde Poul stort ud, med at fortælle spejderne, om den store bjælkehytte, med patruljerum til alle patruljer, hvor der skulle være hygge, stemning og spejderånd. Møderne foregik på Nødebo Kro, men fra april måned rykkede spejderne ned på grunden. Årets første møde på grunden gik med bålændingskonkurrence og bygning af pionertårn. Forårets ture bestod af søndagsture til grunden.

Ved Kon-tiki Cuppen var vejret fint og tømmerflåderne strøg hurtigt derudaf, men med Sørup i sigte vendte vinden og tømmerflåderne drev til Fredensborg og måtte trækkes hjem. Dette selvom der var sat store kølbrædder på flåderne og dommerbåden kom til som assistance. Men undervejs blev der bagt bunker af pandekager, hvor en del dog gik til bestikkelse af dommerne.

Poul var under byggeriet af sit hus så uheldig at komme til skade, så tropsarbejdet kørte for en periode videre med Claus Arildsen som leder. Ole Christoffersen og Jørgen Suhr var også med som hjælpere. Poul var dog stadigvæk tropsleder.

Den 4. maj blev første spadestik til hytten taget og flagstangen blev indviet. Poul skrev i maj udgaven af Knasten: *"Alle I spejdere bliver faktisk "pionerer", for det bliver et stort arbejde. Det er jo så dejligt let, hvis alt var færdigt. Men byggeriet i rå bjælker må I huske at nyde. Det bliver en oplevelse og vi får Danmarks bedste, smukkeste og hyggeligste tilholdssted."*

Hjorte vandt årets Wacamba idet, de slog Egern på målstregen, da de havde solgt flest Good-turn mærker. I februar måned, blev der

gennemført tropsmesterskab i orienteringsløb, hvor starten gik fra spejdergrunden.

Sommerlejren var en kanotur, ledet af Claus Arildsen og Ole Christoffersen. Turen gik til Sverige, Helg Åen, Det blev en spændende tur, med dramatiske højdepunkter på grund af uvejr undervejs. Der blev en aften kæmpet voldsomt med at få slået teltene op i den voldsomme svenske vind. Alle klarede dog strabadserne, selvom den begivenhedsrige tur i den svenske vildmark krævede lange arme og en vilje til at ro, ro og ro.

Efter sommerferien var der 13 spejdere i troppe og til oprykningen rykkede der 6 stifindere op, men da der var et lille frafald var der fortsat kun Hjorte og Egern. Som det første efter oprykningen drog troppe på Sct. Georgsløb. Her fik troppe en samlet andenplads. Patruljerne havde bygget ungarske vandmænd som foropgave og det var en fryd at se alle de ungarske vandmænd i bevægelse samtidigt.

Ved LPT i Næstved deltog 10 spejdere. Det var en fantastisk LPT, hvor patruljerne byggede lejrpladser i bøgemulden, under de store bøgetræer på rigtig "1. Næstvedsk" maner. 1. Næstved var dengang en stor spejdertrop og det var en oplevelse for Grib Skov Trop, at komme ud og møde de større og teknisk dygtige spejdere fra de andre troppe. Ræven fra Rold Skov vandt det år turneringen. Det gav blod på tanden for spejderne, at se de andre patruljer og deres færdigheder.

Årets vigtigste begivenhed var, at spejderne i løbet af efteråret flyttede permanent ud af lokalet på Kroen og ned i skurvognen på grunden. Palle Frost havde sat den i stand og den osede af hygge og var en rigtig hule at rykke

ind i. Der var etableret mødebord og arbejdsbord og der var lagt lys, varme og tekøkken ind.

1992

Troppe bestod af to patruljer Hjorte og Egern og Poul var alene om troppe. Vintermånederne gik med at bygge en kopi af Lillebæltsbroen. Planen var at en 32 meter udgave efterfølgende skulle bygges på grunden.

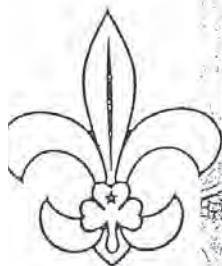
Sommerlejren gik til Kulsø, hvor der blev trænet godt i lejr sport og kompasløb. Dykand 2 blev bygget og den sejlede helt forrygende. Sejladsen med Dykand 2 er gået over i historien, da Skive fjord blev krydset med en håndfuld spejdere ombord.

Efter sommerferien var der 9 spejdere i troppe og ved oprykningen den 3. september blev Maria Dale troppens første pioner. Ved oprykningen rykkede der 6 stifindere op til troppe. Den lille trop stillede med Hjorte til årets LPT, der ligesom sommerlejren gik til Kulsø. Her tog Hjorte en 1. plads i pionering og en 2. plads i en stor wood-craft opgave med hjem.

1993

Ved årets start var der to patruljer i troppe, Hjorte og Egern. I August udkom første udgave af "Bjælken". Bjælken var et månedsblad for troppe, og udkom frem til 1996. Der var for troppe brug for hyppigere kommunikation end de gange om året Knasten udkom.

Ved oprykningen rykkede 8 stifindere op og det var godt med nyt blod i patruljerne. Det var nogle gode stifindere, der rykkede op, så ved Sct. Georgsløbet blev Egern nr. 2 og Hjorte nr. 4. Det var et flot resultat, med så mange nye spejdere i patruljerne.

"BJÆLKEN"
Nr. 1

AUGUST
1993.

Månedssblad for spejderne i GRIB SKOV TROP Jagtstien 3, Nødebo.

Hej spejdere -

Du læser nu i det første nummer af "BJÆLKEN", som du vil modtage fremover hver måned.

Vi har ment at et månedssblad er en nødvendighed for spejderne, da møde- og turaktiviteten her er væsentlig højere end hos ulve og stifindere.

Vi er simpelthen nød til at få informationer ud hver måned, også af hensyn til de kommende patruljeleders virke.

Programmet vil også være trykt i Knasten, som I også vil forsætte med at modtage.

Som Jens skriver, så bliver det et spændende spejderår vi starter på -

- lad os "stå last og brast" omkring troppen,
- lad os pleje vort venskab mellem spejdere og ledere,
- og lad os give de nyoprykkede spejdere nogle gode oplevelser !

Poul & Jan

De bedste hilsener sender vi til Johan og Morten, som i det daglige befinder sig på en Sjællandsk efterskole. Vi håber dog at se jer på nogle ture. Vi har efter oprykning 5 pionere, nemlig Maria, Brian, Johan, Morten og Per. Sidstnævnte har givet udtryk for fornyet deltagelse, så vi håber at I alle vil bidrage med kontakt og interesse, så vi kan samles så ofte som muligt.

Det forlyder at Johan & Per vil stille et sjak på på korpsets Pionerturnering, som afvikles sideløbende med spejdernes i Grib Skov i efterårsferien.

LPT foregik i Gribskov og var i særdeleshed våd og kold. På heiken overnattede spejderne på spejdergrunden. Det blev en meget kold nat i bivuakkerne, da nattefrosen bed. Turneringen resulterede i en andenplads i turn-out for Hjorte.

Ved bålaftenen fik Poul overrakt et nyt grydesæt af Sct. Georgsgilderne, som Hjorte fik. Et tilsvarende blev købt til Egern. Det var tiltrængt med nye gryder og patruljerne blev meget glade. Det siger lidt om troppens situation i forhold til i dag, hvor udstyr ikke er en mangelvare. Troppen fik det efterår også 3 store patruljekister af CF kasernen i Hillerød. Kasserne var dog meget store og bruges i dag som opbevaring af udstyr på loftet i Bassebjerget.

Ved årets Wacamba var novembers månedsopgave et sæt snesko. Patruljerne gik til den med stor ildhu og begge patruljer fremstillede et par, som hang i patruljelokalerne i mange år derefter.

1994

Traditionen med patruljeture i januar, går helt tilbage til starten af 90'erne. I 1994 gik patruljeturene for Hjorte og Egern til Klokkedam. I Bjælken fra februar er regnskabet for Hjortes tur fundet. Turen blev med al mad og udstyr blev gjort for 191,25 kr.

Spejderne holdt fortsat møder i skurvognen og træskuret ved siden af skurvognen, men kunne i løbet af året begynde at holde møderne i hytten, der var under opførelse. Efter der i starten af året blev sat lys op, kunne man nu også se, hvad man lavede. I forhold til i dag, var det primitive forhold i hytten.

Der var et fælles patruljerum, der hvor der nu

er trappeopgang og hullet opadtil var dækket ind med presenninger.

I april fik spejderne 5.000 kr. af Sct. Georgsgilderne, som blev brugt til to nye telte, da de gamle var slidt helt op.

Hjorte deltog på korpsslejren i Kulsø. Der blev bygget platforme i højden, hvor patruljerne slog spejderteltene op. Under platformene blev der indrettet køkken og arbejdsplads. Hjorte fik tid til at bygge en Dykand og der blev bygget en flot patruljebænk ved brug af Kulsøpionering. Den blev taget med hjem og stod i hytten en del år. Eneste tilbageblivende fra den, er ryglænet, der i dag hænger over udgangen i tropslokalet.

Ryglæn fra Kulsø bænk, bemærk Kulsø-mærket i venstre hjørne.

På årets Sct. Georgsløb deltog Hjorte og Egern og Hjorte blev samlet nr. 3. Efter oprykningen blev Bæverpatruljen genopstartet med Pernille Vester som patruljeleder og med en flok nye friske piger, der rykkede op fra stifinderne.

Årets LPT foregik på Fyn og Hjorte deltog som eneste patrulje. Hjorte blev nr. 4 med 821 point, hvor nr. 1 fik 897. Det var en flot præstation, da det stadig var en relativt ung patrulje, mod de ældre spejdere i de andre troppe.

Sidst på året var troppen på juletur og høj-

Hej spejdere -

Nogle drenge kan udrette lige så meget på en time, som andre på to. De bliver hurtigt færdige med lektierne, og får tid til overs til at pusle med forskellige nyttige ting der interessere, som f.eks. spejdersport, idræt mv. Det kommer sjældent af, at de har særlige evner, men skyldes ganske simpelt det, at de har lært at holde tankerne og opmærksomheden samlet om det, som de arbejder med, og ikke tænker på alt muligt andet samtidig.

Dette at samle sig om en bestemt opgave, er noget af det vigtigste, man kan lære sig selv !

Ikke bare fordi at du vil blive dygtigere, men ligeså meget fordi at du herved sparer tid, som du kan anvende til andre opgaver og derved nå lidt længere frem med de emner som interesserer dig.

Det kræver imidlertid vilje og selvbeherskelse. Du kan træne din hjerne, ligesom du træner din krop. Du ved godt at en god fodboldkamp er med til at udvikle muskler. På samme måde udvikler din hjerne sig, i det omfang at den stilles overfor opgaver og krav. Målet må være at kunne klare en indviklet opgave hurtigt og rigtigt, indenfor den tid du sætter af til denne.

Tving dig selv til at samle hele din opmærksomhed om det, som du arbejder med. Beregn først en bestemt tid til at fuldføre arbejdet, og sørg så for at blive færdig til det fastsatte klokkeslet. Læg ikke noget arbejde til side, indtil du synes, at du har lyst til at tage fat på det. Når du bliver voksen, vil arbejdet ikke vente på dig, indtil du er oplagt.

Poul + Jan.

Bjælken nr. 4 1993 - et tidstypisk indlæg fra Poul.

depunktet var bygningen af en stor bade-stue foran Gilwell hytten. Spejderne lavede et kæmpebål, hvor store sten blev varmet og sidenhen slæbt ind i badestuen. Poul havde i løbet af året meget travlt med sin køkkenforretning og måtte i se sig nødsaget til at stoppe som tropsleder efter juleturen. I december overtog Jan Lassen som tropsleder i en overgangsperiode.

1995

På sommerlejren, der gik til Enebærodde, gik de første dage med at bygge en stor patruljehytte. På sommerlejren, blev det af spej-

Enebærodde 1995

Sommerlejr 1995

derne besluttet, at lave en vandrepræmie til "Årets Spejder", som hvert år skulle gives til en af troppens spejdere på Sct. Georgsdag d. 23. april. Den udvalgte spejder, skulle have gjort sig bemærket for godt kammeratskab og vise interesse for patruljens arbejde. Vandrepræmien blev et flot dådyrgevir, med borede huller til at sætte læderlapper med spejdernes navne i. Den blev dog første gang uddelt på sommerlejren og Stinus Andersen blev Årets Spejder. Sidenhen har det været traditionen, at det ikke er en PL eller PA, der bliver årets spejder.

Årets spejder - Kristine Wedø 2006 - Modtager det flotte dådyr gevir

LPT foregik på Jamborettepladsen i Rold Skov, hvor troppen bl.a. holdt sommerlejr i 1988. Grib Skov Trop stillede med Hjorte. Højdepunktet på turneringen var heiken, hvor der blev overnattet i bivuakker. På heiken bestod aftensmaden af levende ørreder, som blev fanget bag i lejrlederen Lars Brynildsens trailer. Det efterfølgende natløb i Rebild Bakker, er efterfølgende gået over i historien (i hvert fald for dem der deltog), da det var ekstremt hårdt, at løbe rundt i det kuperede terræn. Samtidigt var løbet teknisk svært, da alle poster skulle findes ved højdekurver og der var en sigtbarhed på 5-10 meter pga. tæt tåge. Så efter 2 1/2 times natløb, var det en træt patrulje, der faldt i søvn i deres bivua. Hjorte blev samlet nr. 2 og nr. 2 i både heiken og lejrporten og det var det bedste resultat for troppen til dags dato. For første gang fik troppen også den røde sko med hjem for bedste lejrbaalsunderholdning.

Året sluttede med 14 spejdere, 4 pionerer og 3 ledere. Ved oprykningen skete et mindre generationsskift i patruljerne og nye unge kræfter tog over, således at Kasper Jørgensen blev PL for Egern og Michael Vester blev PL for Hjorte. I slutningen af året overtog Poul igen troppen og tropsledelsen bestod af Poul, Bente og Torben2.

1996

Poul var tilbage ved roret som tropsleder og Bente og Torben 2, var kommet med som assistenter. I løbet af foråret kom Finn Zørn ligeledes med i tropsledelsen. 1996 var starten på en ny æra i troppen og der var fuld tryk på programmet og aktiviteterne. Troppen begyndte fra nu af at vokse stødt og efter oprykningen genstartede Bæver patruljen, som den tredje permanente patrulje.

Hjorte og Egern var i januar på patruljeturne til Klokkedam med henholdsvis 7 og 5 spejdere. Hjorte lavede en minilejrplads og fik lavet woodcraft opgaver.

Pionerarbejdet var i løbet af 1995 så småt startet op med Frank som pionerleder. I januar var to pionersjak på tur. Poul beretter i Bjælken februar 1996:

”Observation syd for Uvelse -

4 stk. behårede unge mænd, slæbende op til flere poser på ryggen. De fortsatte i sydlig retning, og stillede mærkelige spørgsmål til gårdmændene de passerede.....

Ja - du gættede rigtigt.

Det var to ypperlige sjak fra Grib Skov Trop bestående af Christian & Brian samt Jens & Stinus. 16 km hike med oppakning - føj for en rådden høne! Men nej - man ankommer i strålende humør til Klokkedam, tænder bål og fremtryller et stort festmåltid, så kokken på den nærliggende kro må blegne. Drengene begav sig herefter ud på et 16 posters nat-ø-løb, hvilket begge hold gennemførte med alle poster indenfor tidsrammen 2 timer og 10 min. Tilbage står spørgsmålet: - var det egentlig drenge eller mænd vi så her????”

Tropsturen i marts var lidt atypisk. Ved starten på Allerød station blev alle rygsække indtaget og patruljerne fik udleveret et orienteringskort med 6 poster. Løbet sluttede i den østlige ende af Tokkekøb hegnet. Herfra var der almindelig hike med opgaver, hvor ruten gik forbi Blovstrød kirke, langs gamle tipvognspor, over små ”herregårde” og frem til den gamle spejderlejrplads ved Kattehal Mose. Her var spejderne fremme kl. 16. De energiske spejdere gik nu i gang med at bygge en kæmpebivuak med plads til alle 11. Der var indbygget pejs og der blev brugt 12 baller halm som isolering mod frosten. Om af-

tenen besøgte spejderne en anden spejderpatrulje i en nærliggende hytte, som omvendt fik lov til at deltage i troppens natløb, i den nærliggende Ravnsholt skov. Søndag morgen var alt hvidt, da det havde sneet hele natten. En fantastisk tur som deltagerne er vendt tilbage til igen og igen med beretninger. I Basbjerg hænges der indrammede billeder fra denne tur.

I april var troppen på bivuak tur med 1. Næstved. Det blev til en tilbagevendende tradition i en årrække at tage på primitiv bivuakforårstur med 1. Næstved. Troppen tager fortsat på bivuaktur hvert forår.

Ved Kon-tiki cup i juni måned var alle sejl sat, da 2 flåder lettede anker ud for Konges Bøge. Vejret var optimalt, da det var lykkedes, at ramme netop dagen med tilpas blæst og sol. Det var en forrygende sejlads. Egern lagde sig straks i spidsen, men umiddelbart drev de for langt ud på søen i forhold til blæsten, som var i NV. Så målet i Sørup var svært at ramme og det var svært at fastholde kursen. Hjorte, der nu lå i spidsen og troede de skulle vinde, blev dog udsat for en masse snurre-ture og måtte sande, at det ikke var dem, der skulle have årets sejr og dermed en sølvplade til standeren. Egern nåede først frem til Fredensborg havn, hvor Hjorte ramlede ind i kysten 70 meter før havnen. Endnu en fantastisk spejderoplevelse.

Til oprykningen rykkede 7 raske stifindere op og den positive nyhed var, at Bæver blev genstartet med Michael Vester som PL og Anders Rønn Nielsen som PA og Hjorte blev overtaget af Anna og Line. Alt skulle startes op i Bæver og der blev skaffet værktøj og telte.

Troppen deltog i Sct. Georgsløb og Egern og

Hjorte blev henholdsvis nr. 1. og 2. og Bæver tog 4. pladsen. 15 spejdere deltog fra troppen og i alt deltog 11 patruljer. Det var noget af en sejr. Troppen viste sin styrke og der var en fryd for tropsledelsen, at se hvordan, der hele tiden blev ryddet op, hvordan spejderne hjalp hinanden og hvordan patruljerne ved godt samarbejde fik klaret opgaverne flot.

Om efteråret blev der afholdt tropsmesterskab i o-løb. Spejderne blev delt op i løbsklasser efter alder. I klassen for de 12-13 årige vandt Line og i klassen for 14-16 årige kom Michael på 1. pladsen.

Ved LPT på Hartvig Møller sletten deltog 3 patruljer. Egern blev nr. 6, Hjorte nr. 7 og Bæver nr. 8. Resultatet skal ses ud fra, at det var tre nydannede patruljer med 3 nye patruljeledere.

Idéerne har altid stået i kø i Grib Skov Trop. Poul havde som eksempel i 1996 udtænkt, at

Månedsopgave i 1995, Egern

et depotrum på ca. 40 m² uden for Gilwell hytten, kunne blive til en turhytte for patruljerne. Tanken var, at troppen kunne have en fast patruljehytte. Denne idé blev dog ikke til noget, men det kendetegner troppen og gruppen, at der altid er bunker af idéer.

Som månedsopgaven i Wacambaen i december skulle patruljerne fremstille et 70 cm højt tårn af afbarkede grene. Disse tårne står stadigvæk i Bassebjerg, da de er skruet godt fast som fast udstilling.

USA 1996

I sommeren 1996 var tre pionerer i USA. Christian Hansen fortæller om denne tur:

”I 1995, gik der rygter i Grib Skov Trop, om at der var en udlandstur under opsejling, og da det efter kort tid blev bekræftet, at der var tale om en tur til USA, var Stinus, Jens og jeg fast besluttet på, at det måtte vi ikke gå glip af. Det viste sig at være Erik Petersen fra Asmild Gruppe ved Viborg, som stod for turen. Da Asmild ikke var nogen stor trop på dette tidspunkt havde Erik åbnet for deltagere fra andre grupper. Vi blev i foråret 96’ inviteret på forlejr i Mols bjerge, hvor Jens, Stinus og jeg blev sat på færgen i Hundested og sejlede til Grenå, hvor Erik hentede os i sin gamle Landrover. Erik havde mange gode planer for turen og vi var ikke i tvivl om at vi nok skulle få en god tur.

Endelig oprandt dagen 29. Juni 1996 hvor vi skulle mødes i Lufthavnen, forude ventede 3 uger spræng fyldt med oplevelser. 25 drenge og piger fra de gule spejdere samt et par Grønne, Blå og en enkelt FDFér. Vi skulle flyve med Finnair, for flere af os var det første gang vi overhovedet skulle ud og flyve, så vi var meget spændte. Første flyvning gik fra

Kastrup til Helsinki – i Helsinki havde vi et par timer der skulle slås ihjel inden turen gik videre til JFK New York.

I JFK Lufthavn blev vi hentet i en klassisk gul Schoolbus, herfra blev vi kørt til en lille skole i nærheden af Queens, hvor vi havde vores første overnatning. Undervejs på denne korte bustur råbte Niels fra Asmild pludselig ”Se han har en pistol” og ganske rigtigt på gadehjørnet modsat af hvor vi kørte stod en gruppe unge drenge, hvor en af dem stod og svingede med hvad der lignede en Uzi-maskepistol. Velkommen til NY.

Den første af vores 3 uger i USA, skulle vi tilbringe noget længere nord på, hvor vi skulle ligge i lejr i Cedarlands Scout Reservation i Adirondack nationalpark, et skovområde lidt mindre end Jylland. Men inden turen gik nord på med Greyhoundbus, var vi på sightseeing i New York, tiden var knap så vi kørte relativt hurtigt fra den ene attraktion til den næste, Frihedsgudinden var lidt skuffende, da det var ganske tåget og vi næsten ikke kunne se den. Sidst på dagen efter en meget lang køretur, ankom vi til lejren. Her blev vi modtaget af Camp Director, samt lederne fra Troop 13, som vi skulle være sammen med på denne lejr. Alt imens Camp Directoren bød os velkommen og anviste os vores telte, smed en

af de yngre drenge et æbleskrog så langt han kunne ind i skoven. Camp Directoren stoppede sin snak med samme og sendte en noget flov spejder ind i skoven for at finde skroget igen, imens han forklarede at madrester tiltrækker bjørne. Derfor skulle alt hvad vi havde som kunne tænkes at lugte godt for en bjørn, samles i en såkaldt bearbag og hejses op i et træ inden vi gik til ro om aftenen.

Stinus og jeg fandt hurtigt et telt vi gerne ville dele, og det samme gjorde resten flokken. Teltene i en amerikansk spejderlejr står på en træbund og står opslået hele sommeren og hvert telt er udstyret med to feltsenge. Om aftenen gik vi i samlet flok gennem skoven til lejrens hovedkvarter, hvor aftensmaden var gjort klar til os, dejligt en efter en rigtig lang dag. Efter aftensmaden gik jeg på egen hånd tilbage mod vores telte, og tussmørket var så småt ved at falde på, om det var jet-lag eller manglende stedsans skal jeg lade være usagt, men lige pludselig stod jeg et helt forkert sted i denne meget store skov, og var ikke i nærheden af vores telte og panikken begyndte så småt at indtræde. Jeg begyndte at løbe, til alt ”held” snublede jeg over en vandledning på jorden, som åbenbart forsynede nogle af de fjernt liggende lejrpladserne med vand og jeg kunne herefter følge denne vandledning tilbage til hovedlejren og følges med de andre som om ingen ting var sket. Denne aften gik alle vist tidlig i seng.

Om natten vågnede jeg ved at der gik nogen rundt uden for teltet, jeg tænkte i første omgang at det måtte være nogen af de andre spejdere som skulle op til toiletterne, men det var som om at "støjen" ikke forsvandt og kort efter kunne jeg også høre en meget en meget dyb vejrtrækning som bestemt ikke kom fra et menneske. Herefter gik der ikke mange sekunder før jeg var overbevist om det var en bjørn som luskede rundt uden foran vores telt. Stiv af skræk vækkede jeg Stinus, som i første omgang var meget svær at overbevise om at det var en bjørn. Men efter noget tid var han også overbevist og derefter lå vi der stive af skræk og ventede på at den gik sin vej. Denne seance gentog sig 2-3 nætter, vi fandt aldrig rigtig ud hvad det var som var så interessant ved vores telt, siden den bjørn skulle stå og kradse på teltdugen.

De følgende dage bød på rigtig mange gode oplevelser i en meget smuk natur, hvor vi bl.a. var på rundflyvning i en vandflyver, og selv oppe i højden var det umuligt at se enden på den enorme vildmark. Sidst på ugen kunne vi vælge imellem en hike eller kanotur med overnatning. Jeg meldte mig på kanoturen, og det fortrød det bestemt ikke, til trods for man havde fået lidt angst for bjørne. Jeg fik Jens Mackenhauer fra Jens Langknivs Gruppe som makker i kanoen, så jeg behøvede nær-

mest ikke at padle. På et tidspunkt skulle vi krydse en større sø, hvor det blæste godt og heldigvis havde vi medvind, så vi spændte et regnslag ud som sejl og så tog det ikke lang tid at krydse søen.

Efter en rigtig god uge, gik turen 3-400 km sydvest på til Camp Dittmer i nærheden af Rochester.

I Camp Dittmer var der deltagere fra flere forskellige amerikanske troppe, ca. 200 spejdere ialt, og klimaet var noget varmere og fugtigere end det vi havde oplevet i Adirondack. Som fast punkt på dagsordenen når man ankommer til en ny amerikansk spejderlejr, skulle vi alle igennem en såkaldt "swimtest", få at kunne få lov til at deltage i vand-aktiviteter, samt skrive under på diverse erklæringer om vi ikke vi ikke ville sagsøge dem, hvis vi skulle komme galt af sted. I Camp Dittmer var det meget op til en selv at tilmelde sig de aktiviteter man gerne ville deltage i og der var masser af muligheder. Vi prøvede bl.a. riffelskydning, bueskydning og vandski. Volleyball banen var også ret populær, her modtog vi mange udfordringer fra de amerikanske spejdere. Det blev også til en fodbold kamp eller to, men det var jo svært når alle ville være på hold med the "Awesome Danes". En af dagene blev der afholdt olympiade, hvor en ung amerikansk spejder ved præmieoverrækkelsen sagde til Erik "You guys take all the medals" Det var nu ikke helt rigtig, men vi tog godt for os af retterne. Morten fik en udmærkelse for sine evner som riffelskytte, ikke bare for at være den bedste i ugen, men faktisk den bedste de havde set i lejren hidtil.

De fleste aktiviteter for amerikanske spejdere tager udgangspunkt i badges, du kunne nærmest få et badge for at kunne binde dit eget snørebånd, så da vi en af dagene i lejren

præsenterede dem for noget lejrsport, blev de meget imponeret. I lejren brugte vi en del tid sammen med Troop 40 fra Lockport som i den sidste uge skulle være værter for os ved privat indkvartering. Så det var fint at vi kunne lære dem lidt at kende først.

Efter endnu en rigtig god uge, fortsatte turen til Wrights Corner ved Lockport, undervejs på turen stoppede vi ved en af de største Amusement parks i USA, som hed Darien Lake, hvor vi blev sluppet løs på egen hånd i et par timer. I Lockport og omegn blev vi indkvarteret privat hos spejderne fra Troop 40. Her havde Erik lidt af en udfordring med at få fordelt alle spejdere, samtidig med at de amerikanske familier havde nogle ønsker til køn og alder. Jeg blev indkvarteret sammen HC og Morten hos familien Lobsowsk. Faderen Jeff var leder i troppen, og havde 3 sønner som alle var spejdere i troppen. Jeg var jævnaldrende med deres ældste søn, og jeg kunne vist ikke klage over indkvarteringen. Den første dag holdt vi fri og var sammen med familien, men dagen efter stod den på sightseeing. Hele dagen blev brugt på en tur til Niagara Falls, hvor vi først så vandfaldet fra den amerikanske side, bla. med turbåden Maid of the Mist, hvor man til trods for de udleve-

rede regnslag blev helt gennemblødt. Det var et flot syn, når sollyset blev reflekteret i det brusende vand, og det gav en imponerende larm når man kom tæt på, så man måtte råbe højt, hvis man ønskede at kommunikere med sidemanden. Sidst på eftermiddagen kørte vi over grænsen til Canada, da alle danskere havde fået deres obligatoriske stempel i deres pas ved grænsen. Den Canadiske side var om muligt en endnu større turistfælde, fyldt med små butikker og boder som solgte den ene farvestrålende souvenir efter den anden, til gengæld havde man fra den Canadiske side en endnu bedre udsigt over vandfaldene. Efter at vi havde haft lidt tid på egen hånd mødtes vi igen da mørket var ved at falde på, for at se vandfaldet med lys på, som var et ret imponerende syn, til trods for at lyset var i kulørte farver.

De sidste dage gik med forskellige udflugter i

nærområdet, hvor vi bl.a. var ude og sejle på Erie Canal, besøgte flådemuseum i Buffalo, var til poolparty hos en af tropslederne. Da vi skulle ud og sejle på Erie Canal blev vi modtaget af Lockports borgmester, hans tilstedeværelse havde også fremkaldt et par journalister og da han skulle til at tage afsked, tilbød han at give Pizza til os alle, og da byrådsvalget var nært forestående var han meget omhyggelig med fortælle journalisterne at det naturligvis var for hans egen regning. Den sidste aften blev der afholdt et afskeds party, for os på Wrights Corner Brandstation. Mange af spejderlederne var nemlig også frivillige i det lokale brandværn. Aftenens højdepunkt, var helt klart den køretur vi fik med udrykning i en gammel åben brandbil fra 1944.

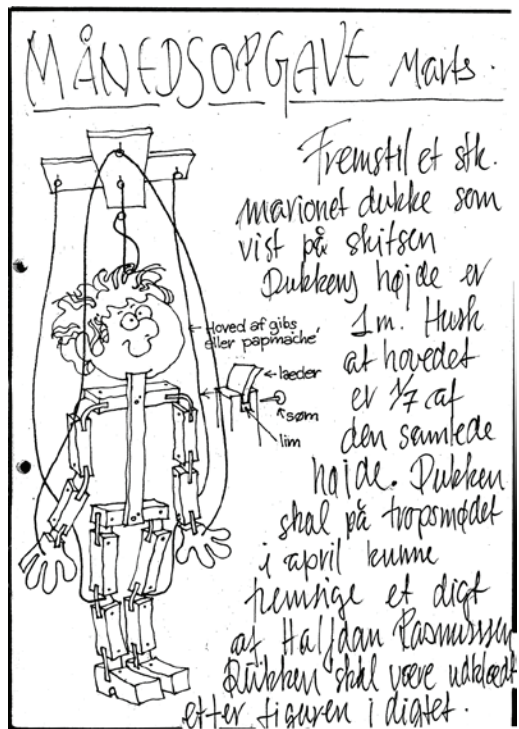
Vi havde en rigtig god uge og vi fik set en masse ting, shoppet og ikke mindst oplevet livet i en amerikansk familie. Turen hjem gik via nattog til NY. NY var en hveserede af politifolk og sikkerhedsstyrker, da flight 800 dagen forinden var styrtet i havet ud for New York, og der gik historier om at flyet var blevet skudt ned. Samtidig var der stadig fuld gang i de olympiske lege nede i Atlanta – så de var ekstra på stikkerne. Så gik turen med Finnair til Helsinki – i Helsinki lufthavn havde vi også par timer vi skulle vente, så vi var godt udbrændte da vi langt om længe blev modtaget af vores forældre i Kastrup Lufthavn. Trætte og udmattede men dog en kæmpe spejderoplevelse rigere tog vi afsked med jyderne som havde et par timer i tog tilbage inden de var hjemme.

En stor tak skal lyde til Erik Petersen, som fik denne fantastiske tur op at stå.”

Christian C. Hansen

1997

Året startede med bidende frost, så der var is på Esrum sø, endda så tyk at man kunne færdes på søen. Januar stod på de traditionsrige patruljeturne til Klokkedam, hvor alle tre patruljer var af sted. I slutningen af februar tog troppen til Sjöaslett i Sverige. Spejderne havde bygget slæder som månedsopgave i februar og meningen var, at de skulle bruges på Sjöaslett. Enkelte af disse slæder hænger fortsat i patruljelokalerne. Sjöaslett turen var en fantastisk tur, selvom der kun var snesjap og slæderne ikke kom i brug. Men der var fuld aktivitet for alle 3 patruljer. Lørdag formiddag blev der lavet brændemærker med patruljens logo, efterfulgt af træfældning. Træfældningsaktiviteten er en tradition, der efterfølgende er gennemført på mange af Sverigesturene. Eftermiddagen gik med en snigning, hvor der blev bygget huler, hvori patruljestanderne blev gemt. Alle mand havde en snor om armen med patruljens farve, og så gjaldt det om at få fat i de andre patruljers snore og stande-

re. Sidenhen er også snigningen i forskellige varianter blevet en fast tradition på Sverigesturen i februar. Nogle gange som en stratego udgave.

I dag er Sverigesturene i februar en fast tradition, hvor troppen tager til Gillastugan, hvilket er en større hytte end Sjöaslett. Gillastugaturene startede i 2001 og fra 2003 har traditionen været, at disse ture er et temaarrangement ud over det sædvanlige.

Marts måneds tropstur startede med hike fra Farum station. Turen gik forbi Farum sø og op langs Mølleåen, forbi Bastrup sø og op til Bavnen. Her blev der gravet en stor bålplads og hver patrulje fik frembragt et skønt måltid. Efter lejrbålet var der natløb og om søndagen blev der bygget store pionerarbejder, bl.a. et tårn og en kæmpegyng, som deltagerne sent vil glemme.

April måned stod på telttur, hvor der blev cyklet fra Bassebjerg til Gl. Grønholt Vang, hvor stifinderne også var. Der blev bygget køkkenbord som træning til LPT. Om søndagen var der 12 posters o-løb i 2 mands hold og eftermiddagen gik med at bygge en kaste-maskine, der kunne kaste objekter 33 meter ud i luften.

Sct. Georgsdag den 23. april sluttede den mest spændende Wacamba i troppens historie. Der var blevet uddelt point 87 gange og der var blevet fremstillet mange flotte opgaver. Egern vandt med 853 point.

Årets spejder 1996/97 blev Line, der traditionen tro fik geviret overrakt på Sct. Georgsdag. I maj var der bivouak tur med 1. Næstved, hvor der blev overnattet i bivouak i det nordlige Gribskov.

I løbet af sensommeren blev troppens udstyr gået grundigt igennem, således at dette kunne have en længere levetid. Der blev udnævnt materialemestre, der sammen med tropsledelsen, gik igennem alt udstyr og fik malet, lake-ret, pudset og slebet.

Ved oprykningen rykkede omkring 10 stifindere op og troppens fjerde patrulje Ræve blev gendannet med Nicolaj fra Egern, som ny patruljeleder. For at være klar til den nye spejdersæsson havde tropsledelsen arbejdet hele sommeren på at forbedre hytten, værkstedet og troppens udstyr. Der var bl.a. blevet bygget en patruljekasse til Ræve.

I 1997 blev Knastløbet startet, en ny tradition indført i Grib Skov Trop, som har været sporadisk tilbagevendende siden. Det var et endagsløb, der lå lige efter oprykningen og spækket med opgaver og oplevelser. Det skulle være en introduktion af spejderarbejdet for de nyoprykkede stifindere og en mulighed for patruljerne at pudse færdighederne af inden Sct. Georgsløbet og LPT. Spejderne besøgte levende poster i omegnen af hytten, hvor de mødte en række traditionelle spejderposter. På denne tur mødte spejderne også den berømte svingbom, som sidenhen er blevet optimeret med Claus Dall-Hansens svingbomsmechanisme.

Regnen silede ned den dag og alle spejdere var gennemblødt fra top til tå, så det gjorde ikke så meget, at en af posterne bestod i at bygge en risbåd og krydse en af de små søer ude i skoven. Så hvis de ikke var våde i forvejen, blev de det for alvor. Imens spejderne var på løb, havde pionererne bygget en kæmpe svævebane, hvor man skulle hænge i armene. Næsten alle spejdere tog turen og især en en-

kelt spejder, der var den første der prøvede, fik en ordentlig svævetur, da han lige så elegant svingede en gang rundt om A-bukken, hvor svævebanen sluttede og svævede videre gennem luften og landede i en bunke grene. Der blev meget stille blandt tilskuerne, men han rejste sig glad op og vinkede løs. Alle kom godt hjem til hytten, hvor Frank stod klar med et pejlingsløb, som afslutning på Knastløbet.

Det var nogle dygtige patruljer i troppen og ved årets Sct. Georgsløb blev spejderne nr. 1, 2, 4 og 5 og blev dermed bedste trop. Så troppen fik endnu engang sølvvoksen med hjem til den faste plads i tropslokalet. Spejderne startede på Posen i Hillerød og gik en heik ud til Gilwell hytten, hvor der blev overnattet på lejrpladser.

Troppen var i efterårsferien på LPT. I en Knasten fra 1997 er følgende fortælling af Stinus om LPT 1997 taget fra:

"I år foregik LPT ved Stubbegårdsø 17 km fra Skive. Vi startede tidligt lørdag morgen - kl. 5.30 fra Hillerød station. Alle var spændte på hvordan de næste dage ville forløbe.

Efter en lang og lidt kaotisk togrejse kom vi til Skive, hvor vi blev hentet og kørt ud til lejren. Lejren lå i et utroligt flot område, der var hede, granplantager og en stor sø. Et rigtig flot jysk landskab.

Kl. 14.00 gik startskuddet til det, der ville vise sig at blive den bedste LPT nogensinde for Grib Skov Trop. Spejderne gik i gang med at bygge lejrpladser, pionererne byggede bivakker og lederne byggede en lederkantine. Spejderne arbejdede energisk og det gik rask fremad. I løbet af få timer begyndte deres lejrplads at tage form. I år var der masser af rafter, så spejderne fik realiseret nogle af deres vilde ideer. Søndag eftermiddag var pionererne færdige

med deres turnering, efter 25 timers intenst arbejde. Gæt hvem der vandt denne hårde dyst - det gjorde Jens og jeg. Vi vandt suverænt og sikkert og for første gang kom pionertrofæet væk fra 1. Næstved. I kan se det store skjold nede i hytten.

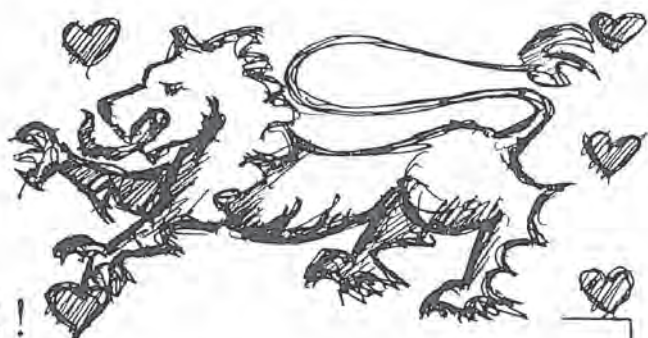
Søndag eftermiddag var spejderne på o-løb og det klarede de rigtig flot. Bæver vandt løbet og Ræve klarede sig meget flot, da det var deres første rigtige o-løb.

Søndag aften skulle spejderne på nat heik - en lidt barsk omgang, men de klarede det flot og kunne holde humøret oppe. Ude på heiken skulle spejderne bygge en bivak og lave den hemmelige opgave. En simpel spritbrænder af to øl dåser. Spejderne kom hjem fra heik mandag morgen kl. 10.00. De var godt udmattede efter en lang heik med kun 2 timers søvn.

Mandag aften var der nat o-løb og her klarede spejderne sig også flot. På vejen hjem fra løbet slog det klik for Michael, han for lidt vild/ville skyde genvej. Derfor syntes han at det var sjovt at forcere nogle 2 m høje hegn. Det var en indhegning til et vildsvinereservat, men det havde Bæver patruljen vidst glemte!!!, heldigvis stødte de ikke på nogle vildsvin.

Tirsdag var der nedbrydning af lejren, samt tovtrækning og forhindringsløb. Forhindringsløbet plejer at være et af lejrens sjoveste indslag og det var det også i år. Alle der prøvede banen nåede at blive godt mudrede og trætte men heldigvis kunne de få et varmt bad bagefter.

Til afslutningsparaden var vi alle spændte på at se hvad spejderne havde vundet og vi blev sandelig ikke skuffet. Bæver vandt dag o-løbet, samt samlet i o-løb og de blev samlet nr. 2 på hele turneringen, det var flot klaret.

HEJ SPEJDERE !

VELKOMMEN TILBAGE EFTER NOGLE BEHAGELIGE OG OPKVIKKENDE JULEDAGE !

HUSKEDE DU AT LADE VÆRE MED AT KVÆRULERE OVER SMÅTING I DIT HJEM, OG VAR DU EN POSITIV OPLEVELSE I JULEDAGENE OG NYTÅRSAFTEN? VAR DINE NYTÅRSFORSÆTTER AT DU I JERES PATRULJE VIL VÆRE DEN, SOM BRINGER NYE IDEER IND I ARBEJDET OG DEN DER STYRKER DET GODE PATRULJEFÆLLESSKAB? HVIS IKKE - SÅ HANK OP I DIG SELV! DU ER PÅ VEJ UD I VERDEN, IKKE FOR AT VÆRE EN LILLE KVÆRULERENDE "LUSEPUSTER" - MEN FOR AT BLIVE EN STABIL OG INSPIRERENDE MEDARBEJDER I DET DANSKE SAMFUND! SOM I KAN SE AF DENNE "KNAST", SÅ ER DER LAGT GODT MED KAFFE I KVÆRNEREN FOR DE NÆSTE PAR ÅR. DU ER MED I EN GRUPPE, HVOR PROGRAMMET ER MEGET UDSÆDVANLIGT. VI FORVENTER AT DU MØDER FREM, SÅ VI I FÆLLESKAB KAN YDE EN INDSAT TIL DET FORBEREDENDE ARBEJDE, FOR AT VI SAMMEN KAN FÅ DISSE OPLEVELSER.

1998 BLIVER ÅRET HVOR VI HAR MULIGHED FOR AT BLIVE 6 PATRULJER I TROPPEM.

SOM I SIKKERT VED ER DET EN UDSÆDVANLIG STOR STIFINDERÅRGANG DER RYKKER OP, DER VIL DERFOR VÆRE BRUG FOR FLERE AF VORES SPEJDERE I ALDEREN 14 ÅR TIL AT LEDE DE 2 NYE PATRULJER: MÅR & GRÆVLINGE, OG TIL AT AFLØSE ANNA I HJORTE, SOM EFTER EN UTROLIG GOD INDSATS RYKKER OP I SEPTEMBER SOM PIONER.

1998 BLIVER OGSÅ ÅRET HVOR BJÆLKEBYGGERNE LÆGGER DEN SIDSTE KILOMETER TØMMER, SÅ DER I JANUAR 99 KAN KOMME TAG PÅ I. SALEN.

HERMED ER DER IKKE LANGT TIL 6 FÆRDIGE PATRULJERUM !!!

VI HÅBER AFSLUTNINGSVIS AT I ALLE FÅR EN RIGTIG HYGGELIG TUR TIL KLOKKEDAM, OG AT VI ALLIGEVEL FÅR MASSER AF SNE, NÅR VI I FEBRUAR TAGER TIL SJØASLET I SVERIGE PÅ VORES ÅRLIGE VINTERTUR!

VEL MØDT !!

POUL - FINN - STINUS - TORBEN 2 - PETER.

Ræve vandt desværre ingen præmier, men vi regner med de ligger på en 4-5 plads og det er meget flot når man tænker på at det er første gang at Ræve deltager. Vi glæder os til at få pointlisterne så vi kan se hvor godt i klarede det.

Jeg er selv meget imponeret af Ræve, jeg kan godt huske den første gang jeg deltog på en LPT og det var ikke ligefrem nogen succes. Men I klarede det rigtigt flot. Det er også meget flot af Bæver at blive nr. 2 anden gang i deltager.

Næste år håber vi at vi stiller med min. 4 patruljer, måske 5 patruljer. Det var et tyndt fremmøde i år, så I kan allerede nu godt reservere de første fire dage i efterårsferien 1998, for der skal vi vinde LPT. Vi er jo vindere.”

I slutningen af februar var 24 spejdere på tredages tur til Sjöaslett i Sverige. Der blev bl.a. bygget en gammeldags stenovn med skorsten. Senere på forårets var patruljerne på tur til grusgraven i Gadevang, hvor der blev bygget lejrspport. Wacambaen blev vundet af Bæver, der havde leveret en overbevisende og stabil indsats lige fra starten 1. november 1997. Den nystartede Rævepatrulje blev flot nr. 2.

Ved årets Kon-tikki cup i juni krydsede 4 tømmerflåder Esrum sø i dejligt vejr. Men selvom det var varmt og høj sol, blæste der en stiv kuling fra sydøst og søen var oprørt, så det var perfekt til sejlads.

Starten gik og målet var at nå så langt nordpå fra Sørup som muligt. Egern og Ræve søgte ud mod midten af søen for at prøve at fange den kraftige vind. Hjorte og Bæver søgte omvendt ind under land, for at prøve at komme så langt op nordpå som muligt, før de ville

blive drevet ud af kurs. Det viste sig at Bæver og Hjorte havde valgt den rette taktik. Efter et par sømil ramte først Egern og så Ræve kysten, mens Bæver og Hjorte kæmpede videre. Men Hjorte tog nu padlerne i brug og holdt sig således længere tid midt på søen og kunne således nå lidt længere nordpå end Bæver, inden de ramte kysten lidt syd for Kongens Bøge. En flot Kon-tikki sejr til Hjorte.

Årets sommerlejr gik til Sverige til Sjöaslett. Efter at ulve og stifinderne blev sat fortsatte bussen med spejderne 50 km. Vest for Markaryd blev der samlet tømmerflåder og derefter drog spejderne ud på en 4 dages tømmerflådesejllads ned af Nissanelven. Det var en fantastisk tur i ægte Grib Skov Trop ånd. Friluftsliv, naturnærhed og vandaktivitet. Der var 21 spejdere i 4 deltagende patruljer, Ræve, Hjorte, Egern og Bæver.

Da Lærke Toftegaard Andersen i forbindelse med denne bog blev spurgt om sin bedste spejderoplevelse, valgte hun straks denne tur. Hun fortæller om turen:

Tømmerflåder og VM 1998

”At skulle vælg en oplevelse ud af et spejderliv i Grib Skov Trop, er en næsten umulig opgave. Oplevelserne er utallige med ulve, stifinder og landspatruljeturneringer. Med juleture, forårsture og sæbekasseløb. Med rejser til Sverige, USA, Grønland og Skotland. En oplevelse var dog ganske speciel og det var sommerlejren i Sjöaslett 1998.

Det er svært at skulle beskrive en følelse. Duften af græs, birketræer, solbrændt hud, bålrog, afhuggede spåner fra rafter, flodvand og sisal. Det er sommeren 1998. Det er sommerlejr i Sverige. Det er tømmerflådesejlands mod Sjöaslett, og tømmerflåderne er i gang med at blive bygget på flodbreden. Tømmerflå-

der, der skulle transportere os ad floden i 4-5 dage mod Sjøaslet, hvor ulvene og stifinderne ventede.

Det var en sommerlejr, der kom til at indeholde sol, regn, blæst, overnatninger ved gamle ruiner, dyste, vandballoner og kaffefiltre i luften, motorsave i vandet, mennesker i vandet, svenske ødegårde og VM i fodbold 1998.

Vi var en mindre flok spejdere dengang end i dag, vi har nok været omkring 20 spejdere. Patruljerne af sted var Ræve, Hjorte, Egern og Bæver. Jeg var 13 år og var i den nye patrulje Ræve, der var blevet dannet ved den sidste oprykning. Hver patrulje havde sin egen tømmerflåde, som vi havde bygget med små huse, der indeholdt alt, hvad der kunne blive nødvendigt på vores sejltur. Vi havde hugget pagajer til og udtænkt forskellige version i alle former og længder. Vi skulle jo kunne komme frem på floden.

Tømmerflådedagene står som utrolig idylliske, hvor vi flød med strømmen, hvis vi ikke roede os frem, siddende på olietønderne.

Hver tømmerflåde var udstyret med et kæmpe rør og en af os var konstant ved roret. Det kunne være utrolig besværligt at styre, så det førte en gang eller to til kollision med flodbredden og dertil hørende siv og hængende grene fra flodbreddens træer. Personligt endte jeg med en ukontrolleret dukkert, efter sammenstød med et par store grene. Så der blev tørret tøj den dag.

Overnatningerne foregik på land, med de fire tømmerflåder godt forankret ved bredden. Teltene skulle op, der blev tændt bål, laves mad og hver aften var der lejrball. At overnatte i den smukke svenske natur var en stor oplevelse. Vi nåede at sove på en mark med en forladt svensk træhytte, på en eng med græssende køer omkring os og inde i den tætte skov.

En enkel overnatning var dog tæt på en campingplads og den aften blev ganske speciel. Det havde regnet hele dagen, en tung sommerregn, der kom væltende ud af den mørkegrå himmel og som havde resulteret i 25 gennemblødte mand. Heldigvis sejlede vi lige

netop den tidlige aften under en bro, hvor der straks blev taget en beslutning om, at her skulle vi lægge anker i ly for regnen. Broen førte over til campingpladsen. Det var ren luksus, for der var bad og der var en sauna. Derfor endte en hel gennemblødt dansk spejdertrop, en enkel aften på sommerlejren med at være i rigtige bade, komme i sauna og se VM fodboldkamp på campingpladsens lille fjernsyn. Varme, mætte og parate til en ny dag på floden, gik vi mod vores telte den aften.”

Grønland

Senere samme sommer drog 14 af de ældste spejdere og 6 ledere til Grønland. Dette var troppens første store udlandstur, hvilket efterfølgende blevet en tradition for Grib Skov

Trop. Stinus Andersen fortæller:

”Erik Petersen fra Asmild havde fået kontakt til de Grønlandske Spejdere og havde inviteret Grib Skov Trop med på landslejr i Grønland. 20 Spejdere og ledere fra Grib Skov Trop drog d. 3. juli 1998 til Sønderstrømfjord i Grønland. Det blev en meget speciel tur!

Da vi ankom til lufthavnen i Sønderstrømfjord sammen med et helt fly fuld af danske spejdere viste det sig at der ikke var nogen Grønlandske spejdere til at tage i mod os, og der var 12km ud til lejren. På forunderligvis blev en lastbil fundet til at køre grej på, og nogle turistbusser tilbød at køre spejderne – mod betaling.

Da vi ankom til lejren, var det mere eller min-

Rugbrødet måtte savnes ud med grensav

Ved indlands isen

dre blot et stort grønt område, et par telte og nogle små toilet skure bygget i træ. Grønlænderne havde fejlet i logistikken, så al maden til lejren stod i Nuuk og der var ikke ret meget styr på lejren. Kort efter opstarten tog en gruppe danske ledere fra DDS over i lejrledelsen og fik fremskaffet mad fra et af de store frysehuse, som ligger i Sønderstrømfjord og der blev også arrangeret nogle få aktiviteter. Toiletterne var klare plastiksække under et bræt!

I Grib Skov Trop havde vi bl.a. Frank Junker, Finn Zørn og Peter Westergaard med som ledere. Frank og Peter sørgede for, at vi kom ud på nogle gode gåture og Finn hjalp med at finde oplevelser til os.

Det lokale turistselskab havde set en forretning i at køre op til lejren og tilbyde transport til spejderne ind til Sønderstrømfjord. En af deres busser gik i stykker ude ved lejren, og her viste Finn spejderånden og hjalp med at få repareret bussen. Det var en kæmpe gevinst for os – nu havde vi pludselig første ret til busserne og Finn fik en rigtigt god kontakt. Turistselskabet hjalp os med at arrangere ture til Indlandsisen og rundt i området. Finn var

også formidabel til at ”skaffe” ting til os. Vi fik træ til bål og til at bygge køkkenbord af, vi fik ekstra mad og meget andet. Alt dette gjorde turen til en helt speciel oplevelse.

Maden var ret speciel – rugbrødet blev skåret ud med en bøjlesav, det eneste pålæg vi kunne få var flødehavarti. Aftensmaden var bl.a. en gryderet med hvalkød og grødris i en sammenblanding. Det var en uspiselig blodrød substans, som smagte af tran. Vi købte derfor selv ekstra mad og ingredienser i butikken i Sønderstrømfjord.

I løbet af ugen i lejren kom vi på 4-hjulstrækker tur til indlandsisen, vi fløj i helikopter til indlandsisen og kom på en spændende hike. På hiken fandt vi flere kranier fra Moskusokser og fik savet hornene af, så vi kunne få dem med hjem. Vi fik fortalt vores venner i turistselskabet, at vi var på jagt efter et helt kranie med horn fra en Moskusokse. Dette skaffede de til os – vi fik et indtørret hoved med hud og hår. I lejren fik Michael Vester og Kasper Herluf til opgave, at få pillet alt hud og kød af kraniet.

Da vi skulle hjem mødte Frank tilfældigt en han kendte, som arbejdede for flyselskabet.

Grib Skov Trop fik til opgave at være med til at pakke alt bagage til flyturen hjem. På den måde var vi sikre på, at vi fik vores bagage med hjem og vi fik transport til lufthavnen.

Da vi kom hjem til Kastrup holdt vi afslutningsparade midt i lufthavnen. Med hjem havde vi en stor kasse, hvor vi havde pakket hovedet fra Moskusoksen ned i. Denne skulle selvfølgelig vises frem i lufthavnen og der spredte sig en stank af død Moskusokse... Hovedet fra Moskusoksen hænger nu over pejsen på 1. sal på Bassebjerg.”

Til oprykningen rykkede 16 stifindere op til de 23 spejdere, der var i troppen. Det gav troppen et ordentligt boost og der blev oprettet 1 ny patrulje, Grævlinge, så der var nu 5 patruljer i troppen. Som det første efter oprykningen var troppen på Knastløb, der blev vundet af Egern efterfulgt af Bæver. Knastløbet var en god forberedelse til Sct. Georgslåbet, hvor 25 spejdere deltog og hvor patruljerne blev nr. 1, 2, 3, 4 og 5. Senere på året var 27 spejdere på LPT, hvor Grib Skov Trop blev bedste trop og Ræve vandt for dagbogen og Bæver vandt dag- og natorienteringsløbet. 1. Næstved og Jens Langkniv løb med resten

af sejrene, så Poul proklamerede i Knasten, at nu skulle der øves lejrspport.

1999

Bassebjerg voksede og man kunne nu begynde at se, hvordan det endelige resultat ville se ud. Det var efterhånden en stor trop med 5 patruljer og spejderne glædede sig meget, til at se den færdige hytte og få deres eget patruljerum.

I januar og februar var patruljerne på patruljeture til Klokkedam og i starten af marts var spejderne i Sjöaslett i Sverige. I løbet af foråret købte Grib Skov Trop Klokkedam, til stor glæde for spejderne, som igennem årene, havde brugt hytten flittigt til patruljeturene. Foråret gik med tropstur både i marts og april, der begge var gode helt klassiske spejdeture.

Årets Wacamba blev vundet af Bæver. Det blev som traditionen byder afsløret på årets Sct. Georgsdag, hvor troppen mødtes ved det hemmelige sted i Gribskov, ikke langt fra Bassebjerg. Sct. Georgsdag er en helt speciel dag for troppen. Hvert år samles alle ved det hemmelige sted. Troppens ceremonikasse findes frem og de særlige ceremoniklenodier, kom-

Hike sommerlejr 1999 med patruljekærre

På hike korpslejr 1999

mer frem i dagens lys. Meget af indholdet er hemmeligt, men to ting, kan der fortælles om: Dannebrogssflaget fra Jamboreen på Ermelunden i 1924 og lysestagen med de hemmelige rum fra Poul Wilckes gamle skovduepatrulje. Spejderne binder sig ind i kredsen med råbåndsknob og spejderløftet aflægges med honnør til tropstanderen og tropslederen.

Årets Kon-tiki cup havde gæstedeltagelse af 1. Næstved og 4 flåder kom ud og sejle. Som sædvanligt var det store spørgsmål, hvilken taktik, der skulle anvendes. Starten gik fra Dronningens bøge. Egern med Finn Zørn som kaptajn, holdt sig længst ude på søen og kom dermed først til Sørup, mens nogle af de andre flåder torpederede kysten alt for tidligt.

Hele gruppen deltog i Korpslejren, sammen med grupper fra hele landet. Det var en fantastisk lejr, hvor troppen selv havde arrangeret en heik op til lejren. Derudover bød ugen bl.a. på masser af vandaktiviteter, da spejdercenteret Thurøbund, er et maritimt spejdercenter. Alle spejdere var ude at sejle, både i anerkendte fartøjer og mere hjemmestrikkede modeller. Pionererne byggede en Dykand, som søspejderne fra Thurøbund blev så im-

ponerede over, at den blev foræret til spejdercenteret. De havde aldrig set noget lignende og måbede noget, da Dykand stævnedes ud fra Thurøbund.

Daværende TA og nuværende rover i Klokketilke Roverklan, Peter Westergaard fortæller som korpslejren:

”I sommeren 1999 deltog Grib Skov Trop selvfølgelig i landslejren, som blev afholdt på Thurø ved Svendborg.

I tilknytning til lejren var der en forlejr, hvor spejderne vandrede fra Nyborg til Thurø, og der var til lejligheden fremstillet to kærre, som var særdeles flotte, men desværre ikke særligt driftssikre. Spejderne måtte derfor på vejen omkring en grovsmed, hvor de fornødne driftsmæssige ændringer blev foretaget. Frank var ikke særligt tilfreds med, at de æstetiske hensyn måtte vige for de mere praktiske; men det var nødvendigt for at nå frem til målet.

Da vi havde slået lejr, konstaterede Poul, at han – sædvanen tro – havde glemt sin sovepose! Heldigvis havde vi rekvisitterne i orden og havde medbragt dyrehuder fra den stiftindturnering, som var blev afviklet samme forår. Der var således både en hestehud og en kohud. Jeg havde glemt mit liggeunderlag, så også jeg måtte have spædet til udstyret. Vi fandt derfor ud af at bruge huderne. Resten af lejrperioden kunne man derfor dagligt høre

den højlydte diskussion mellem Poul og jeg: ”Nej, nu må du altså være ko. I aften er det min tur til at være hest!”

Det var ved samme lejr, at endnu en udgave af Dykanden så dagens lys. Den var udstyret med et fint sejl; men det skortede noget med de manøvre-mæssige færdigheder. Det varede derfor ikke længe, før vi befandt os midt i sejlrenden ud for Thurøbund, uden mulighed for at navigere. Jeg glemmer aldrig ansigtet på den kornfede tysker, som fra sit lystfartøj fik øje på os og ikke kunne finde ud af, hvad det var for en størrelse, som var nær på kollisionskurs.”

Årets LPT blev afholdt af Grib Skov Trop og turneringen blev afholdt på grunden, hvor patruljerne lå tæt sammen. Ræve arbejdede hårdt og satsede på at vinde. De var så gode, at da turneringen var ovre, kunne tage svær-

det med hjem, som tegn på at have vundet turneringen. Det var første gang at en patrulje fra Grib Skov Trop vandt LPT, så alle var meget stolte af resultatet.

2000

2000 var et spændende år for troppen. I løbet af vinteren og foråret var spejderne som sædvanlig på patruljeture, på tur til Sjøaslett og på forårstur i marts. Aprilturen gik til Hellerud, hvor spejderne var på heik fra Holte station og blev hele weekenden bombet med spændende opgaver, som talte med i Wacambaen. Troppen bestod af 4 super patruljer, hvor alle havde det sjovt og patruljearbejdet sprudlede. Så der blev gået til den i Wacambaen. Det var en tæt konkurrence, men til sidst løb Hjorte med sejren.

I starten af juni var troppen på Kon-tiki cup og det var som sædvanligvis var en fantastisk oplevelse. Men årets helt store højdepunkt, var den store USA tur, som alle havde glædet sig meget til i lang tid.

Troppens historie fra sommeren 2000 og frem til i dag, er skrevet af Anders Rønn Nielsen. Anders har været spejder i Grib Skov Trop og er i dag Tropsassistent.

Billeder: LPT 1999, hvor Ræve vandt

Sommer 2000 - USA

Dette år havde troppen en af sine legendariske udlandsture: 22 spejdere, 3 pionerer og 6 ledere rejste i juli måned til San Fransisco i USA. Troppen var af sted i 14 fantastiske dage. En uge med indkvartering hos spejderfamilier i San Fransisco området og en uge i den internationale spejderlejr Rendezvous 2000 i Sierra Nevada bjergene.

Spejderne boede parvis hos lokale jævnaldrende spejdere, og havde i løbet af den første uge mulighed for at opleve og tage del i amerikansk familieliv. I løbet af ugen var der arrangeret fælles ture rundt til de mange seværdigheder i området. Der var afsat en hel dag til at opleve selve byen. Spejderne fik set Golden Gate, besøgt "turistmolen" Pier 39 og prøvede at køre i de berømte kabelsporvogne. I løbet af resten af ugen var der ture til stranden ved Santa Cruz, forlystelsesparken "Paramount's Great America" og til en naturpark med de store Redwoodtræer.

Efter en uge i byen mødtes de danske spejdere på et lokalt universitet med ca. 200 andre spejdere, der også skulle deltage i lejren. Her blev alle samlet, inden der var fælles afgang til lejren den efterfølgende dag. Der var arrangeret en stor Grillfest med efterfølgende amerikansk indianerdans, og om natten var der indkvartering i nogle af universitetets kollegieværelser.

Søndag morgen ventede en 3-4 timer lang bustur op i Sierra Nevada bjergene. I lejren deltog udover danske og amerikanske spejdere også spejdere fra en lang række andre lande: Tyskland, Irland, Trinidad, Canada, Filipinerne og New Zealand. I løbet af ugen fik spejderne mulighed for at opleve amerikansk spejderarbejde, som på mange måder adskilte

sig fra det danske. Der blev dannet patruljer på tværs af nationaliteter, og det var i disse patruljer, at spejderne skulle deltage i ugens aktiviteter. Overnatningen foregik i grønne militærtelte med træbund, hvor piger og drenge sov adskilt. Det viste sig, at natterne var kølige, mens dagene var virkelig varme.

De danske spejdere frøs dog ikke så meget om natten, som spejderne fra fx Trinidad, der gjorde det til en vane at stå op kl 5 for at spille på trommer i et forsøg på at holde varmen. Alle måltider blev indtaget fælles i lejrens spisesal. Typisk var to patruljer "stewarder". Dette arbejde bestod i, at man skulle stå for borddækning, og at alle fik noget at spise. Borddækningen var et kapitel for sig. Det foregik lettere diktatorisk ved, at køkkenlederen råbte: Stewards, hent knive, gaffer, skeer osv. En ting af gangen!

I løbet af dagene deltog patruljerne i forskellige og meget varierede aktiviteter, fx roning, bueskydning, fodbold, mountainbikekørsel, riffelskydning, radiobygning. Der var også en hike, der til de fleste danskeres overraskelse kun bestod af en halv times vandring op ad bjerget, hvor der så var madlavning og overnatning. Ideen med denne hike var ikke at gå langt væk, men at være sammen og at leve lidt mere primitivt end i lejren.

En af de sidste dage var der arrangeret "Country Fair", som var en slags marked, hvor alle landene skulle vise noget, der var typisk for deres spejderarbejde. De danske spejdere lavede naturligvis en ambitiøs portion pionerarbejde: En abebro og en svingbom ud over en lille sø i lejren. Efterhånden som byggeriet skred frem, så lejrens staff mere og mere bekymrede ud og begyndte at tale om, at det ville være alt for farligt at sende spejdere op i det

danske bidrag. Poul mente imidlertid ikke, at det kunne være farligt – det var jo blevet gjort så ofte før- så han svarede, at han nok skulle tage ansvaret. Det viste sig at være kodeordet, der gjorde de bekymrede staff-medlemmer mindre bekymrede, så der blev givet tilladelse til at tage attraktionen i brug. Der skete selvfølgelig ikke noget med nogen – udover at en masse spejdere havde det sjovt! Men med tanke på den amerikanske tradition for sagsanlæg, skal man nok være taknemmelig for det! Udover ”farlige” lejrarbejder bidrog de danske spejdere med en engelsksproget version af den klassiske leg ”tag din klods min ven”. Den danske bod blev en kæmpe succes med stort besøg fra hele lejren. Lejrchefen var meget imponeret og udtalte: ”We had almost forgotten but you helped us to remember what scouting really is”. Den sidste aften var der stort lejrball, hvor alle de deltagende troppe optrådte – også den danske. På Bassebjerg hænger et amerikansk flag, som er udsmykket med hilsner fra mange af lejrens deltagere.

Efter turen til USA skete der store ændringer i troppen, idet Poul Wilcke valgte at lade sig pensionere som tropsleder, hvorefter Stinus Andersen overtog. Den nye tropsledelse udmærkede sig ved, at den – for første gang - udelukkende bestod af tidligere medlemmer af troppen.

I løbet af efteråret 2000 deltog troppen i Sct. Georgsgildernes løb. Ud af 7 deltagende patruljer var de 4 fra Grib Skov Trop, og det lykkedes at få både en første og en andenplads med hjem.

På årets LPT, der blev afholdt i Næstved, deltog 4 patruljer fra Grib Skov Trop med en tredjeplads som bedste placering. Til gengæld

vandt troppen endnu en gang i tropskonkurrencen.

Forår 2001

Den årlige sverigestur i februar måned gik dette år til et nyt sted: Hytten Gillastugan, der ligger i Söderåsen 45 minutters kørsel fra Helsingborg. Hytten ligger meget tæt nationalparken og har en kæmpemæssig grund. At tage på februarstur til denne hytte har været en fast tradition lige siden, omend at indholdet af turen er blevet både udvidet og forfinet gennem årene. Denne første tur til Gillastugan bød på sne og hård frost og indeholdt udover traditionelle spejderopgaver både træfældning og tæskeøvelse.

I løbet af foråret var der et par traditionelle ture. I marts var der hike til en spejdergrund i Kattehale mose ved Allerød. Overnatningen var i et selvbygget presenningshus med brændeovn og halm på gulvet. I april gik turen – i flot solskin – sammen med stifinderne til Frydenborg, hvor der udover almindelige spejderarbejder blev bygget en større bro henover den nærliggende mose.

Wacambaen 2000-2001 blev vundet af Grævelingepatruljen, der også havde ført i pointstillingen gennem hele konkurrencen.

Kontiki cup foregik dette år i høj grad på vindens præmisser: De 4 tømmerflåder blev sejlet til Sørup med plan om, at der derfra skulle sejles sydpå. Imidlertid var vinden vendt, så der i stedet måtte sejles mod nord. Her kom Bæverpatruljen længst mod nord og vandt derved konkurrencen, inden vinden igen vendte, og flåderne ved egen kraft kunne sejle tilbage til Nødebo.

Sommer 2001

Årets sommerlejr blev holdt på Bornholm sammen med ulve og stifindere. Vejret var

virkelig godt hele ugen, så for første gang oplevede man at måtte bygge overdækning på køkkenborde alene for at undgå solskoldning! På lejren blev der bygget traditionelle lejrarbejder, men der blev også brugt en del tid på stranden, som lå behageligt tæt på lejren. Der var hike fra Paradisbakkerne via Årsdale og Nexø – med besøg i Martin Andersen Nexøhus – til Balka strand, hvor der blev overnattet i bivouak.

Efterår 2001

Ved oprykningen dette år rykkede 13 stifindere op til spejdergrenen, så den i alt rummede 39 spejdere fordelt på 6 patruljer. Senere på efteråret var der endnu en gang deltagelse i Sct. Georgsløbet. Fra Grib Skov Trop deltog 6 patruljer med i alt 30 spejdere. Dette år blev det desværre – formentlig fordi mange af patruljelederne var nye - ikke til en førsteplads, men dog placeringer som nummer 2 og 3.

Landspatruljeturneringen 2001 blev holdt i Sorø med deltagelse af 3 Gribskov-patruljer. Den bedste placering opnåede Bæver, der fik en andenplads. Det lykkedes troppen at hjemtage tropstrofæet igen.

Forår 2002

Årets tur til Gillastugan i Sverige bød heldigvis endnu en gang på frostvej og massevis af sne. Programmet bød på blandede spejderopgaver, snemænd og stratego

Årets martstur indledtes med en længere hike til Mårum. Derudover blev der på turen dystemet i slangebueskydning og woodcraft. Senere på foråret var der i april for andet år i træk tur til Frydenborg sammen med stifinderne. Der blev bygget lejrspor og desuden en 20 m lang svævebane over mosen bag grunden. Årets Kontiki Cup blev afholdt på en som-

merlig dag med god vind. Undervejs på turen blev der ved brug af GPS'er målt hastigheder på op til 5 km i timen, hvad der må siges at være hurtigt på en tømmerflåde. Konkurrencen, der dette år gik ud på at styre flåden længst mod nord, blev vundet af Mår.

Wacambaen 2001/2002 blev endnu en gang vundet af Grævlingepatroljen med Hjorte på andenpladsen.

Sommer 2002

Spejdernes sommerlejr 2002 bestod af deltagelse i den første verdensjamboree holdt af WFIS. Den blev holdt i Danmark på Jamborettepladsen i Rold Skov. Der var tilmeldt 850 spejdere fra syv nationer, så der var rig mulighed for, at lære om, hvordan spejderarbejdet foregår i andre lande. Som en del af kulturudvekslingen blev legen "tag din klods min ven" introduceret for en række udenlandske spejdere. Undervejs i lejren blev der også tid til at køre en intern konkurrence mellem de deltagende patruljer fra Grib Skov Trop. Den blev vundet af Hjorte, som især udmærkede sig i madlavningen og lejr sport.

Efterår 2002

I den første weekend efter oprykningen havde der i en årrække været tradition for det så-

kaldte knastløb, der var et postløb rundt i skoven, så nye og gamle spejdere kunne lære hinanden at kende. Dette år var konceptet ændret til en weekend i kano i begyndelsen af september. Fra fredag aften til søndag tilbagelagde 23 spejdere samt 10 pionerer og ledere i pragtfuldt sensommervejr en længere strækning på Susåen med to overnatninger på primitive pladser undervejs.

Senere på måneden deltog troppen – som sædvanlig – i Sct. Georgsløbet. Denne gang med deltagelse af 4 patruljer og en forhåbning om at kunne genvinde førstepladsen i patruljekonkurrencen. Dette lykkedes i høj grad, da Ræve kæmpede sig frem til en plads på sejrsskamlen, mens Hjorte opnåede en andenplads.

Grib Skov Trop vandt også tropskonkurrencen i overlegen stil.

Årets LPT blev afholdt i Rold Skov med 3 deltagende patruljer fra Grib Skov Trop ud af 11 patruljer i alt. Turneringen var arrangeret under det samlede tema om kimbrernes folkevandring fra Himmerland til Romerriget i år 120 f.Kr. Dette udmøntede sig ved, at spejderne efter de første 24 timers turnering skulle vandre med al deres grej i en hjemmebygget kærre til en anden lejrplads. Det viste sig at være en ganske anstrengende vandring gennem Rebild bakker i øsende regn og temperaturer faretruende nær frysepunktet. Da patruljerne nåede frem til den nye lejrplads sent om aftenen, skulle der så bygges lejrsport. Resultatet af opbrydningen og den udmattende vandring blev, at lejrsportens niveau dette år, var noget under vanlig standard. Dette hindrede dog ikke Grib Skov Trops Grævlingepatrulje i at vinde turneringen snævert foran en Næstvedpatrulje. Endvidere vandt Grib Skov Trop også tropskonkurrencen.

Forår 2003

I februar tog 29 spejdere samt pionerer og ledere til Gillastugan i Sverige. Udover de – for Sverigesturen - sædvanlige aktiviteter som o-

løb, handycraft og stratego samt skøre indslag som rouladestafet blev denne tur også starten på en langvarig tradition, der har været gentaget på alle Sverigesturene lige siden: Et gysernatløb lørdag aften! Her kunne man blandt mange andre uhyggelige indslag møde en pioner, der var ophængt i en galge og i øvrigt var malet helt hvid i hovedet. Opgaven gik ud på, at spejderne skulle læse en besked, der var bundet fast til hendes ene fod. Der var historier om, at hun på udvalgte tidspunkter spjættede med fødderne, så visse spejdere fik en tilsvarende hvid ansigtskulør.

Efter at Gillastuganturen i de senere år var blevet mere og mere indholdsrig, blev den også efterhånden regnet som en af de vigtigste ture for spejderne at deltage i. Dette havde den lidt uheldige sideeffekt, at martsturen ikke var særlig velbesøgt. I et forsøg på at give turen fornyet liv, blev konceptet "Masters of Zealand" opfundet. Navnet dækkede over, at troppen afholdt turen som en turnering sammen med spejderne fra 1. Næstved, og at den vindende patrulje efterfølgende kunne kalde sig Master of Zealand. Selvom intentionerne

var vældig fine fortsatte deltagertallet på turene i marts med at være markant lavere end på andre ture. Konkurrencen "Masters of Zealand" blev gentaget i de efterfølgende 5 år: De første år igen sammen med spejderne fra Næstved, siden sammen med spejdere fra Frederiksborg Trop, der i mellemtiden havde vokset sig stor nok til at have tropsspejdere. Årets "Masters of Zealand" foregik på Råbjerggrunden i nordenden af Gribskov og startede for Gribskov-spejdernes vedkommende med en cykeltur derop. Turen bød bl.a. på træklatrung, postløb, o-løb og ildbørskonkurrence. Mår fra Grib Skov Trop kunne tage hjem som vindere skarpt forfulgt af en Næstved-patrulje.

Mårpatruljen var tilsyneladende i god kampform dette forår og vandt derfor også Wacambaen, dog med Hjørte lige i hælene.

I slutningen af april var der endnu en gang tropstur til Frydenborg i Hillerød. Der var et opgaveløb dertil, og da spejderne kom frem blev der blandt andet dystet i lejrspport og orientering.

Årets Kontiki Cup blev uheldigvis aflyst pga dårligt vejr.

Sommer 2003 - Skotland

Sommerlejren gik til Skotland, hvor 27 spejder, 2 ledere og 11 pionerer drog af sted for at opleve spejderlejr i Skotland og det fri liv på vandretur i højlandet. Det var en yderst vellykket tur.

Først lå alle i lejr en uge i Auchengillan. Her afprøvedes en lang række aktiviteter som klatring, rappelling, kajaksejlads. Derefter drog spejderne på en uges vandretur, gennem det fantastiske skotske landskab. Pionererne gik en anden rute end spejderne og besteg Skot-

Min bedste spejderoplevelse – Michael Vester

Pionerernes vandretur i Skotland 2003

Glæden ved at få lov til at planlægge og gennemføre en tur sammen med og for sine spejderkammerater.

Da det blev besluttet, at spejdernes sommerlejr i 2003 skulle gå til Skotland, besluttede vi i pionergrenen, at vi da også skulle med til Skotland, men at vi på en del af turen ville vandre for os selv. Dette gjorde vi hovedsageligt fordi, at vi med en lidt mindre gruppe af lidt ældre spejdere kunne vandre længere og i sværere terræn, end vi ville kunne sammen med troppen.

Det blev hurtigt besluttet, at det var Daniel Engstrøm og jeg, der skulle være ansvarlige for turen, da vi var de eneste der var over 21, når vi skulle af sted. Vi fandt hurtigt ud af, at Skotland ikke er helt så frit et land at vandre i som f.eks. Norge og Sverige, da man skal overnatte på etablerede lejrpladser og ikke bare kan slå lejr, hvor man vil. Vi kiggede derfor på allerede etablerede vandreruter og faldt over "West Highland Way" – en vandrerute på 152km der går fra Glasgow i syd til Fort William i nord. Da vi kun havde en uge og gerne ville bruge en dag på at bestige Ben Nevis – Storbritanniens højeste bjerg - valgte vi at starte lidt inde på ruten og samtidigt vælge en del af ruten, hvor vi, hvis det blev nødvendigt, kunne tage toget et stykke af ruten.

Turen ændrede sig undervejs, så den ikke blev helt, som planen var hjemmefra, men det blev en rigtig god tur på trods af dette. Men hvad var det så, der gjorde turen til en af de bedste spejderoplevelser, jeg har haft indtil nu? Skotland har altid stået som et specielt land for mig og gør det også sta-

digvæk. Det sammenholdt med at det var min første "rigtige" vandretur med telt og kogegrej på ryggen i en uge, har helt sikkert været med til at gøre turen til noget særligt. Men jeg er slet ikke i tvivl om at den vigtigste grund til at det, for mig, blev en af de bedste spejderoplevelser var, at vi var en lille gruppe, som kendte hinanden godt, og som havde et rigtigt godt sammenhold. Gruppens sammenspil blev yderligere forstærket af, at alle var enige om turens udformning og mål, samtidig med at sammenholdet gav plads til, at vi valgte forskelligt i forbindelse med de hændelser, der kom under turen.

Det, der så i sidste ende løfter turen helt op i toppen af spejderoplevelser, var, at jeg var leder for en flok spejderkammerater på en meget oplevelsesrig tur, hvor vi selv havde frihed til at ændre på turen i takt med, at den udviklede sig. Og vi blev nød til at ændre på planen et par gange, men det var hele tiden en fælles beslutning og ikke noget Daniel og jeg besluttede på gruppens vegne. Den oplevelse af at stå med ansvaret, på så spændende og anderledes en tur og samtidig have så godt et sammenspil med de andre at der var enighed om alle de beslutninger vi traf, hæver den tur op i nærheden af den mest perfekte spejderoplevelse jeg kan forestille mig.

Jeg har ikke plads til at fortælle om alle de gode minder, jeg har fra den tur, men I kan måske læse mere om turen et andet sted i bogen, ellers kan I høre om dem når vi mødes – spejderhistorier fortæles nu engang bedst omkring et lejråbål.

Med spejderhilsen

Michael Printzlau Vester
Tropsleder i Rold Skov Gruppe

Efterår 2003

Ved oprykningen i efteråret blev troppen forøget betragteligt, så den derefter bestod af i alt 51 spejdere fordelt på 6 patruljer. Af disse deltog 5 patruljer i årets Sct. Georgsløb sidst i september, hvor der blev opnået det hidtil fineste resultat: 1,2,3 og 4 pladsen samt (oplagt også) tropskonkurrencen.

lands højeste punkt Ben Nevis. Vejret i Skotland var lunefuldt, så der oplevedes dage med styrtregn og dage med dejlig sol. Det var en hård, men skøn vandretur og spejderne fik en oplevelse for livet. Det er på sådan en tur, hvor sammenholdet er i top og hvor udfordringer bliver løst med højt humør, at rigtige spejdervenskaber for livet dannes. Turen blev afsluttet med sightseeing i Edingburgh og et par dage på et lille spejdercenter uden for Edingburgh.

Troppen fik et helt unikt sammenhold på turen og det var en kæmpe oplevelse for alle. Særligt vandreturens stradbadsere gav gode minder. På turen var der et enkelt uheld, hvor Johan Olien på vej ned af sidste bakke på vandretuen, snublede og brækkede benet. I spejderlejrene holdt vi flere lejrball og underholdningen var til tider hysterisk morsom. Særligt Thomas Dall-Hansen med "Dolf", gav gode grin.

I efterårsferien fulgte naturligvis årets LPT. Dette år blev den afholdt af Jens Langkniv Gruppe i Birksølejren lidt nord for Sparkær. Vejret viste sig fra en noget mere solrig side, omend det var ret hård frost om natten. Konkurrencen var tilbage i den klassiske form med masser af lejrspport, samt hike og orientering. Grib Skov Trops patruljer udgjorde 5 af de i alt 13 deltagende patruljer, og Mår opnåede en flot førsteplads; den tredje førsteplads til en Grib Skov Trop-patrulje i historien. Der stod efterfølgende i knasten:

"For dølen vi er gode – vi har Danmarks bedste spejderpatrulje. Mår patruljen med Lasse i spidsen klarede stradbadsere på LPT og kunne hjembringe sværdet. Det viste med al tydelighed, at det kræver et rigtigt godt samarbejde i patruljen, hvor alle arbejder for patruljen, så godt de kan, samt en patruljeleder, der er respekteret af sine medlemmer, og som går forrest, for at kunne vinde Lands Patrulje Turneringen."

Forår 2004

Årets Gillastugantur faldt sammen med fastelavn, så om søndagen kæmpede de flot udklædte spejdere om at blive kattekonger og dronninger. Ellers bød turen på et tæt program af postløb og opgaver, samt endnu et uhyggeligt gyserbånd med blandt andet snubletråde, der satte gang i hylende sirener midt i mørket. På turen deltog 32 spejdere samt 10 ledere og pionerer.

I april gik turen vanen tro til Frydenborg. Der blev det gode forårsvejr udnyttet til at sove i telt og træne lejrspøt. Aftensmaden var en ganske vellykket "Grubesteg", der var tilberedt mellem varme sten i et tildækket hul i jorden. På turen var der også tid til at bygge risbåde, så den lokale mose kunne passeres. Kontiki Cup 2004 blev afholdt på en lækker sommerdag, hvor der var svag - og drillende - vind fra vest. Grævlinge gik fra dysten som vindere.

Sommer 2004 - Korpslejr

Sommerlejren dette år bestod af deltagelse på

en korpslejr, som var fejringen af korpsets 20 års jubilæum. Lejren blev holdt ved Trevæld Spejdercenter nær Viborg, og var bygget op omkring et middelalder tema med Kong Valdemar i spidsen. Således opbyggede spejderne en middelalderlejr og deltog i løbet af ugen i forskellige middelalderspil, blidebygning, marked, smedning og fremstilling af drikkehorn.

Et højdepunkt på lejren var en stor fælles dyst i øksekast, balancebom, lansekamp, bueskydning og sværdkamp.

Som en ekstra eventyrlig detalje fra den uge,

kan det berettes, at to af tropsledelsens (den-gang kommende) medlemmer spillede rollerne som henholdsvis kongens skatmester og kongens datter. Ved den store festmiddag, hvor der i øvrigt serveredes helstegt pattedgris, blev de viet af kong Valdemar. Det eventyrlige ligger i, at de præcis 3 år senere blev gift i det virkelige liv, og at de ved korpsets 25 års jubilæum kunne gentage rollerne – nu med deres egen datter som prinsesse.

Efterår 2004

Den første tur efter oprykningen var som sædvanlig Sct. Georgsløbet. Om dette skrev

tropsledelsen efterfølgende i Knasten: Opvarmningen til LPT (Sct. Georgsløbet) gik jo ualmindelig godt - 1. - 2. - 3. - 4. -5. plads taler jo for sig selv. Det var flot at se så mange spejdere fra Grib Skov Trop. Og specielt blandt de nye spejdere var der et virkeligt flot fremmøde. Vær stolt af at være med i sådan en trop.

Årets LPT blev holdt ved Langesø på Fyn. Fra Gribskov deltog 5 patruljer på denne LPT, som foregik i virkelig flot vejr, omend med let nattefrost. Spejderne klarede sig fint, og specielt Egerpatruljen markerede sig ved at vinde både lejrspport og hike, hvad der rakte til en samlet andenplads. Generelt var lejrspporten på denne LPT af et højere niveau, end det længere var set.

Som noget nyt blev der i november arrangeret en vildmarks/adventure tur i Gribskov for spejderne. Ideen var, at ikke mindst de lidt ældre spejdere skulle have mulighed for prøve egne grænser af med en lidt barskere turform end normalt. Der blev lagt ud med et længere opgaveløb rundt i det meste af Gribskov, hvor der fra post til post skulle løses forskellige opgaver for at komme frem til den næste post. Sent om aftenen kom de frem til en lejrplads midt i skoven, hvorfra de efter endt madlavning skulle ud på et 25 posters orienteringsløb. Næste dag fortsatte turen til Skovskolen, hvor der var mulighed for at kravle til tops i 25 meter høje pæle. Turen bød på både op- og nedture, men var utvivlsomt en meget speciel oplevelse for alle.

Forår 2005

Årets første større tur var Gillastuganturen i Sverige. Turen, som også havde deltagelse af spejderne fra Frederiksborg Trop, blev arrangeret som en slags totaloplevelse for spejder-

ne og blev efterfølgende udførligt beskrevet i Spejdersport af ”journalist” J. Andersen under titlen ”Grib Skov Trop på hotelophold i Sverige”:

Velkommen til dette 5-stjernede luksus hotel midt i den dejlige svenske natur, kun et stenkast fra Helsingborg og tæt på den svenske Gran Canion, Söderåsen, et eftertraget udflugtsmål for vore gæster. Hotellets første direktør E. Jönson drev i mange år et driftigt og velbesøgt hotel. Der var mange gæster og han fik efter nogle år penge nok til at bygge hotellet om til dette luksushotel vi kender i dag. Men for nogle år siden havde han et skænderi med sit personale og det endte med at han gik i vrede. En dag kom han stærkt beruset tilbage og krævede sit hotel tilbage. Det endte i et stort blodbad, hvor E. Jönson og meget af hotellets personale blev dræbt. Det er nu 10 år siden og der er igen kommet god ro og orden på hotellet takket være den nye direktør S. Svensson.

Sådan stod der i brochuren som spejderne fra Grib Skov Trop fik udleveret ved ankomsten til Hotel Tusindfryd, beliggende underligt nok på samme adresse som Gillastugan, en skøn spejderhytte i det sydlige Skåne. Spejderne blev efter en lille sejltur og en times buskørsel fredag aften modtaget patruljevis i hotellets reception, hvor piccoloer stod klar til at bære deres bagage op på deres værelser. Imens blev der leveret musik fra hotellets pianist og hoteldirektør S. Svensson bød hver enkelt gæst velkommen. Jeg havde som Spejdersports udsendte medarbejder også fået lov til at indlogere mig på hotellet denne weekend.

Efter at alle mere eller mindre måbende spejdere var indkvarteret og der havde været lidt uendørs aktivitet, blev gæsterne budt inden-

for igen og blev bedt om at klæde om til fint selskabstøj. Dernæst slog hotellet dørene op for et casino, hvor der det følgende par timer blev spillet alverdens spil, fra poker, blackjack og roulette til hestevæddeløb og armlægning. Gæsterne fik løbende serveret drikkevarer og snacks af hotelpersonalet. Spejderne havde hjemmefra medbragt festtøj, men vidste intet om formålet med dette. Efter at der var blevet omsat store mængder sølv- og guldmønter og de fastboende storspillere havde tjent styrten-de, lukkede casinoet og de trætte hotelgæster gik til ro.

Den efterfølgende morgen blev der ved vel-dækkede borde, af hotellets personale serveret en udsøgt morgenmad bestående af havregrød og ostemadder. De unge hotelgæster drog derefter til flagparade, hvor de efter et spændende foredrag om teambuilding af professor Hr. K. Log, blev introduceret til tropsledelsen i Grib Skov Trop, som Hotel Tusindfryd havde hyret til at lave aktiviteter for spejderne i løbet af lørdagen. Lørdagen blev en god lang dag, der bl.a. bød på to postløb og et elleve posters orienteringsløb, også introduceret af professoren. Professoren udtalte efter sin forelæsning: ”Det drejede sig om nogle helt nye teorier inden for o-løb, der kan optimere ens tid med op til 72%, så jeg var meget spændt på at se, om de virkede. Det var glædeligt at se på spejdernes tider, at de rent faktisk virkede.” Hotellets personale stod for fælles opvarmning inden afgang, hvilket var et yderst yndigt syn.

Aftensmaden, fremstillet af hotellets flittige køkkenpersonale med den glade spanske kok, senior Matodoro i spidsen, var et bevis på hotellets verdensberømte høje klasse inden for madkunsten. Som en af spejderne udtalte: ”Jeg har i mit liv aldrig før fået en tre retters menu på en spejdetur, og slet ikke portionsanrettet og serveret for en”. Spejderens borddame tilføjede: ”Ja, og vi har da aldrig før hørt opera, mens vi har spist på en spejdetur”. Aftenen bød på et hyggeligt lejrålstyret af hotellets forrygende vært. De enkelte patruljer underholdt, men aftenens højdepunkt var, da hotellets personale rullede sig ud i en uropførsel af den bredmundede frø, som blandt andet mødte en guldfisk på sin vej. Det viste sig, at den spanske kok, senior Matodoro, ud over at være kok, også er en yderst kendt spansk tv-stjerne, der i 70'erne havde sit eget show på den spanske Kanal 5. Efter lejrålstyret gik alle gæsterne i seng, trøtte efter en god lang dag fyldt med spejderaktiviteter. Men vi fik ikke lov til at sove længe...

Ved etidens blev vi vækket ved en frygtelig larm og nogen råbte, at vi skulle tage tøj på og komme udenfor. Vi væltede ned i hotellets reception, der var fyldt af røg, så man ikke kunne se en hånd foran sig. Samtidigt kunne man i det fjerne høre voldsomme brøl og der lød voldsomme lyde rundt omkring på hotellet. Udenfor blev vi modtaget af en gammel mand, der fortalte, at der hvilede en forbandelse over hotellet, idet at den gamle hoteldirektør og meget af personalet engang var blevet dræbt i et blodbad. Gæsterne blev bedt om at hjælpe til med at hæve forbandelsen, og da det var en flok friske spejdere, tøvede de ikke (Næsten, for det var ret uhyggeligt).

Mens spejderne skulle igennem alverdens ud-

fordringer og prøvelser for at hæve hotellets forbandelse, listede jeg mig rundt i området og holdt øje med dem. Her så jeg hek-sens hule, hvor spejderne skulle besøge den rare, to-hovede heks. Jeg kiggede ind til den rare munk i den skumle munkegrotte. Jeg så, hvordan spejderne skulle stjæle heksehår fra den meget gale eremit, der råbte voldsomt efter dem, og jeg gik gennem Den Hulkende Skov og sumpen med den grønne slim, som jeg så spejderne rode i. Jeg flygtede fra omvandrede zombier og var lige ved at blive taget til fange af to store varulve, der brølede forfulgte mig. Jeg observerede en patrulje snige sig ind på zombiernes grotte for at stjæle zombiehud, en meget skræmmende oplevelse, da der gik en stor zombie rundt med en fakkel i hånden og brølede. Endelig listede jeg forbi kirkegården, hvor hotellets gamle personale ligger begravet, og skjult bag et stort egetræ, så jeg, hvordan spejderne hævede forbandelsen ved at hælde tryllevæske over den gamle hoteldirektørs knogler.

Jeg var meget bange og glad for, at det ikke var mig, der skulle klare de udfordringer, spejderne skulle igennem. Efter jeg havde set, at hotellets forbandelse var hævet, listede jeg i seng, men havde svært ved at falde i søvn oven på de voldsomme oplevelser. Senere på natten vågnede jeg, badet i mit eget sved. Jeg havde drømt, at jeg var ved at blive spist af en af de store onde zombier, men da jeg vidste, at spejderne havde hævet forbandelsen, lagde jeg mig trygt til at sove igen.

Søndag sov hotellets gæster længe efter nattens strabadser. Efter morgenmaden stod dagens program på orienteringsaktiviteter, således at flere af spejderne kunne krydse et par punkter af i deres o-løbs duelighedstegn. Efter at hotellet var blevet gjort rent, drog spej-

derne syd på mod det Nordsjællandske. Jeg kunne forstå på spejderne, at det havde været et rigtigt godt hotelophold, selvom de i løbet af natten skulle bekæmpe zombier, spøgelse og varulve.

Undervejs på opholdet fik jeg talt lidt med tropsledelsen i Grib Skov Trop. TL Stinus Andersen udtalte: ”Vi lægger normalt meget vægt på det friluftsprægede spejderarbejde i troppen, så for at prøve noget andet, valgte vi at tage på hotelophold denne weekend. De fleste af årets ture sover vi ude, ofte i bivouak og under primitive forhold, så vi tænkte spejderne skulle prøve dette”. TA Clogens: ”At det så også har sparet tropsledelsen en masse arbejde er jo også rart. Det var dejligt blot at kunne sætte dem af her på hotellet, og så kun skulle stå for lørdagens aktiviteter.”

Stinus Andersen fortsatte: ”At der så hvilede en forbandelse over hotellet, kunne vi jo ikke vide. Det må siges, at det var godt, at det var spejdere, der var gæster her på hotellet, da hotelpersonalet blev til zombier, og ikke en flok turister. Så kunne det jo have gået helt galt.” TA Anders: ”Ja, vi må jo være lidt stolte over, at vores spejdere fik hævet hotellets forbandelse.”

På spørgsmålet om, om troppen næste år også vil tage på hotelophold, kommer der ikke noget entydigt svar. Det nærmeste er tropsledelsens udtalelse om, at: ”Det kommer an på, hvad kursen på den svenske dollar er til næste år.”

Ideen med, at Gillastuganturen havde et gennemgående tema både på de forskellige postløb og på det uhyggelige natløb, kom til at danne grundlag for de næste mange sverigesture.

Kanotur på Susåen

Årets udgave af Masters of Zealand blev holdt som en fælles kanotur på Susåen sammen med spejderne fra 1. Næstved og Frederiksborg Trop. For Gribskov og Frederiksborg startede turen fredag aften ved Vrangstrup, hvor der var overnatning i primitive bivouaker bygget op omkring kanoer. Det blev en kold nat med adskillige graders frost. Lørdag morgen sejlede ned ad åen, og efter et kort stykke stødte næstvedspejderne til. I løbet af dagen blev det rigtig smukt solskin, men der skulle sejles med nogen forsigtighed, da vandet var iskoldt – det havde været dagsfrost frem til 3 uger før turen. Et sted på turen løber åen gennem en vandmølle. Kort før dette sted skal man som kanoroer trække kanoen over i en kanal, som sidenhen møder selve åen, der almindeligvis er en blid strøm, som løber ind i kanalen fra venstre. Dette år var det imidlertid ikke en blid vandstrøm, der løb ind i kanalen, men en kraftig vandstråle, som skabte en stor hvirvel på tværs af hele åen. Det blev forsøgt at sende de første kanoer ind gennem denne hvirvel, men den første kano blev ka-

stet voldsomt ind mod bredden, mens den næste kærtrede. Rygsækkene fra denne kano blev senere fundet flere kilometer nede ad åen. Resten af spejderne måtte bære deres kanoer forbi dette sted.

Årets Wacamba blev vundet snævert af Mår med 848 point mod Bævers 843.

Wagadugoløb

Rundt omkring i korpset havde der i nogen tid været udtrykt ønske blandt forskellige tropsledere om, at der kunne skabes et fantasipræget løb om foråret for spejdergrenen. Ideen var, at der så fælles skulle trækkes på lederkraft fra de troppe med det største over-skud. Resultatet blev, at en gruppe af rovere fra Grib Skov Trop og 1. Næstved gik sammen og skabte Wagadugoløbet, som i den grad kunne ses som en nyskabelse i forhold til de eksisterende ture. Kvaliteten af løbet har siden vist sig at være så høj, at det er blevet en af de mest efterspurgte ture også blandt Grib-skovs spejdere.

Dette selvom Grib Skov Trop må siges at høre til blandt de grupper med mange lederres-sourcer, hvor behovet for en ekstra tur nok som udgangspunkt var mindre udtalt.

Løbet blev placeret i slutningen af april forskellige steder på Sjælland, og det har ramme af en gangsterjagt i Danmark i 1930'erne. Som gennemgående drivkraft for historien har gennem årene været spejdernes kamp mod gangsterbossen Kaj Olsen – også kaldet ”Skallesmækkeren” – og hans kumpaner.

Hvert år op til løbet har spejderne fået med-delelser om, at han var i gang med om muligt endnu grovere kriminelle handlinger end det foregående år. Handlinger, som spejderne

så på løbet skulle iagttage og forhindre under ledelse af efterforskningslederen Kaj Vilstrup. På løbet har de i forskellige variationer skullet opsøge alverdens skumle steder, som spillebuler og beverdinger for at forstå, hvad Kaj Olsen har haft gang i. Alle observationer skulle efterfølgende noteres udførligt i en politirapport, der naturligvis blev skrevet på gammeldags skrivemaskiner. Udover Kaj Olsen og hans kumpaner optræder natklubsangerinden Lullu Belle også i historien. Hun er Kaj Olsens darling, men har hjertet på rette sted og hjælper ofte spejderne med at finde frem til løsningen.

På løbet er der efterhånden opbygget en tradition for, at det er lykkedes arrangørerne at fremskaffe fantastiske lokaliteter i de byer, hvor løbet er blevet holdt, og desuden ganske imponerende 30'er-typiske effekter. Blandt mange andre steder har fangekældereren under Kronborg, hele Sorø Akademi og Mid-delgrundsførtet dannet ramme om historien. Samtidigt er der skabt tradition for, at Kaj Olsen til sidst har held med lige netop at undslippe spejderne – der skulle jo gerne være

Min bedste spejderoplevelse – Amalie Kimmer Børresen

Når jeg tænker på min tid som spejder, så er lærerig, udfordrende og underholdende de første ord jeg kommer i tanke om. Disse ord skyldes i høj grad min gamle patrulje Mår, som er det jeg husker bedst, og som har betydet mest for mig. Hele den udvikling, der er sket i patruljen har været utrolig spændende og lærerig og det har været virkelig fedt at se patruljen udvikle sig fra stort set aldrig at vinde noget, til at få et rigtig godt samarbejde, vinde wacambaen og klare sig godt på LPT.

Da jeg blev PL i Mår var jeg ikke ret gammel, jeg kendte dårligt nok ham, der skulle være min assistent, og fordi vi begge var ret uerfarne, gik mange af møderne gik med at vi spillede tegn & gæt og spiste kage i store mængder.

Men efterhånden fik vi alligevel øjnene op for, at vi nok godt kunne lidt mere end at spise kage, og sammen med hele patruljen blev vi langsomt mere og mere seriøse, fik planlagt nogle produktive og interessante møder og satte os små mål.

Jeg kan stadig huske, hvor stolte vi var på en LPT, da vi fik at vide, at vores skraldespand var lejrens flotteste, selvom resten af vores lejr ikke var noget at prale af. Men da vi i starten af Wacambaen 2009/10 opdagede, at det egentlig gik ret godt, og at vi rent faktisk havde vundet en månedsopgave, et tropsmøde eller hvad det nu var, satte det gang i tankerne, og vi begyndte at overveje, at det måske rent faktisk var en mulighed, at vi kunne gå hen og vinde det hele. Med denne overvejelse lovede jeg lagkage til patruljen hvis vi vandt, idet kage altid har væ-

ret en utrolig stor motivationsfaktor i vores patrulje. Vores målsætning blev i løbet af turneringen mere og mere realistisk, alligevel mindes jeg at vi hele tiden var meget nervøse for at vi skulle miste føringen, fordi vi virkelig gerne ville vinde. Derfor var vi også virkelig glade og stolte, da vi endelig vandt. Da vi vandt igen i 2010/11 var det endnu en bekræftelse af, at vores patrulje kunne en del mere, end vi lige havde regnet med.

Derfor blev det næste mål også hurtigt klart: vi ville vinde LPT. En sejr blev det desværre ikke til, men vi fik en velfortjent 2. plads, som vi efter en lille smule skuffelse blev rigtig glade for. Som PL for patruljen kunne min LPT dog ikke have været bedre (det skulle da lige have været for en 1. plads), fordi hele samarbejdet fungerede helt optimalt. Jeg havde efterhånden lært alle medlemmers styrker og svagheder at kende og arbejdet kunne derfor fordeles optimalt, så det fungerede uden problemer. Vi var så heldige både at have kokke-talenter, o-løbs-mestre, bål-eksperter, kloge hoveder og meget andet blandt os, og suppleret med patruljens altid gode humør og gå-på-mod, blev både placeringen og den samlede oplevelse af turen rigtig god.

For mig er der ingen tvivl om, at Mår var Danmarks bedste patrulje. Min tid som spejder, og dermed min tid i Mår-patruljen har været utrolig lærerig og fyldt med stor inspiration på mange underlige måder!

Med spejder hilsen

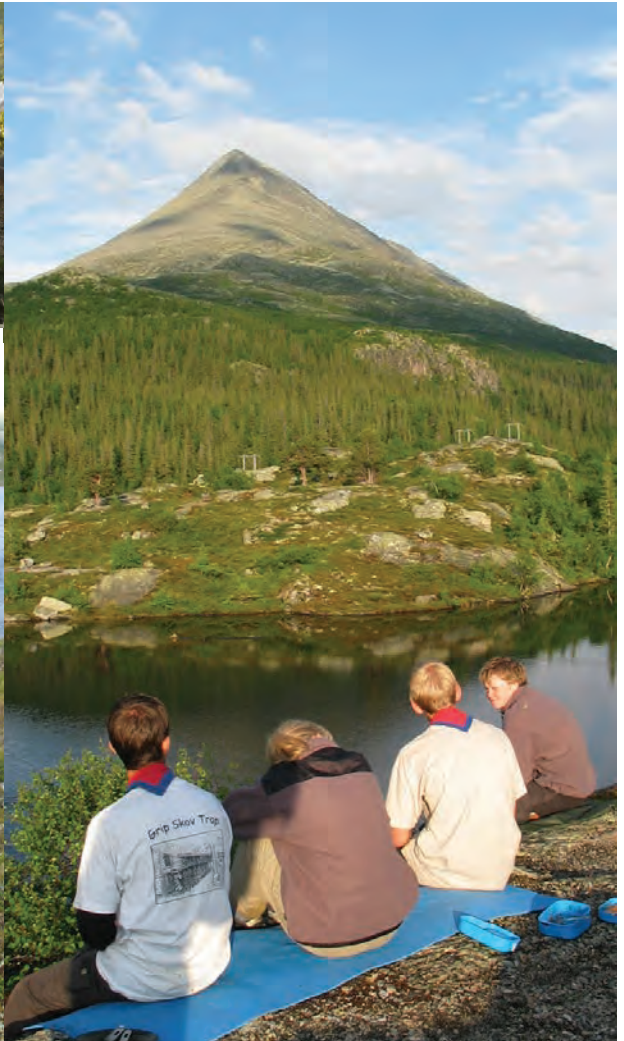
Amalie Kimmer Børresen
Pioner, PL i Mår 2011

mulighed for at fortsætte løbet året efter. Han er undsluppet vha en flyvemaskine, en motorcykel, en veteranbil, en militærlastvogn, en cykel og sågar i en ubåd!

Det første Wagadugoløb blev holdt omkring Kirke Hvalsø og Skjoldnæsholm skovene. Løbet var en lang kamp for at opsnappe Kaj Olsens planer. Det involverede forskellige øvelser i efterforskningsteknikker og et længere stjerne løb rundt til efterforskningsopgaver, hvor blandt andet gangsternes skjulesteder skulle gennemses. Til slut kunne spejder-

ne søndag morgen observere, hvordan et fly landede for at hente Skallesmækker omgivet af en stor gruppe gangstere. Der blev givet et angrebssignal, og alle løbets deltagende spejdere gik i kamp mod Kaj Olsens mange kumpaner. Det lykkedes imidlertid Kaj Olsen og Lullu Belle at stikke af i flyet. Løbet blev vundet af Bæver fra Grib Skov Trop.

Sidst på foråret var den traditionsrige tømmerflådesejlads, som blev vundet af Mår. Årets sejlads var meget spændende – længe havde Ræve ligger i vinderposition, men Mår

Hardangervidda 2005

formåede at styre flåden bedre og ramte ”det hvide hus” i søens nordende. Hjorte forsøgte at sætte ekstra sejl op, men det hjalp ikke meget på resultatet.

Sommer 2005 - sommerlejr

Årets sommerlejr for spejderne faldt i to dele. Først var der fælles sommerlejr på Bornholm sammen med ulve og stifindere. Lejren blev holdt på spejdercentret Elleshøj i sydenden af det store skovområde Almindingen. Her blev dyrket de klassiske dyder med lejrspport og orienteringsløb.

Derudover var spejderne på en 24 timers hike, der førte dem nordpå til Helligdomsklipperne. Det blev også til en tur på Bornholms Kunstmuseum med Frank Junker som guide. Undervejs på turen besøgte spejderne en lang række seværdigheder og smukke natursteder. Dette var blandt andet Rytterknægten, Rokkestenen og de gamle kongeborge. Der blev besvaret en række spørgsmål om de steder, der besøgte, og der blev løst tekniske opgaver som pejlinger. Patruljerne overnattede i primitive bivouakker hver for sig forskellige steder i Rø Plantage.

Spejdernes Norgestur 2005 – Hardangervidda

Efter gruppens fælles sommerlejr på Bornholm, tog 9 spejdere, 2 pionerer og 3 ledere

samt to forældre af sted mod Hardangervidda for at tage på en 5 dages vandretur. Transporten foregik i 2 lejede minibusser fra færgelejet i Ystad og derfra gik det af sted gennem Sverige. Undervejs blev der provianteret til vandreturen: Der blev blandt andet købt pebermix, jakabov og spegepølser. Disse udmærkede fødevarer kom siden til at spille hovedrollen i et højspændt gidseldrama.

Efter en lang nat i bus blev der gjort holdt for foden af Gaustatoppen, hvorfra vandringen startede med en tur til toppen og tilbage. På turen op ad Gaustatoppen, bliver det da også til lidt sneboldskampe, når de store områder med sne skulle passeres.

Oprindeligt var det planen, at der derfra skulle køres videre ind i selve Hardangervidda, men fra lokale eksperter blev det fortalt, at hele området endnu var lukket pga. store mængder sne og is på stierne. I stedet måtte vælges en alternativ rute i bjergene på sydsiden af dalen omkring Rjukan – her havde sneen nået at smelte.

Undervejs på turen – primært efter mørkets frembrud - husererede en gruppe blandt deltagere, som kaldte sig ”spegedrengene”. De jagtede ihærdigt de medbragte spegepølser, og en særligt mørk aften kidnappede de jakabovene, i håbet om at få frigivet spegepølserne. Det resulterede i en del råb og kaos og et en-

Kristine Wedø blev årets spejder i 2006

kelt offer i form af et telt, som knækkede en teltstang.

Efter et par hårde vandredage med så meget regn, at der måtte søges ly lidt nede af bjerget, klarede det op og blev fantastisk vejr på vandreturens sidste to dage. Den sidste aften slog troppen lejr på nogle klipper med udsigt over en sø, og med Gaustatoppens imponerende profil på den anden side af søen. Det blev et fantastisk lejrball, mens solen gik ned. Næste morgen var vejret om muligt endnu bedre. Fra overnatningspladsen gik det stejlt - til tider meget stejlt - ned til Rjukan. I byen går en gammel hejs op til et udsigtspunkt over byen. Her tog vi op, og gik en smuk tur ned ad bjerget tilbage mod byen. Efter turen op, gik turen igen hjemad mod Danmark.

Efteråret 2005

Ved oprykningen i efteråret kom der 16 nye spejdere op i troppen fra stifindergrenen, og

samtidigt blev 3 af patruljelederne skiftet ud. På trods af disse forandringer klarede spejderne sig ganske fint på det efterfølgende Sct. Georgsløb, idet der blev opnået både en første- og en andenplads. Egern stod endda som vindere af dysten for tredje år i træk.

Årets LPT blev holdt i Hedeland af Gruppe Loke. For første gang deltog hele 6 patruljer fra Grib Skov Trop. Desværre blev det ikke til en førsteplads dette år, men Bæver klarede sig dog vældig flot og opnåede en andenplads. Troppen vandt endnu en gang tropskonkurrencen. Denne LPT vil nok ikke mindst blive husket for sin meget våde forhindringsbane, som indledtes med en svævebane, der førte spejderne direkte ned i en sø.

Forår 2006

Turen til Gillastugan i 2006 var endnu engang sammen med spejderne fra Frederiksborg.

Da det var umuligt at overgå serviceniveauet fra turen året før, forsøgte med et anderledes tema: Årets tur var bygget op omkring et guldgravertema og var således henlagt til Söderåsens udgave af Nordvest Territoriet. Fredag aften var der ægte westernstemning i saloonen "The Lonely Mouse" (dvs pejsestuen). Lørdag var alle på både postløb og oriente-

Anders Huntley giver Bæver patruljen videre

Sommerlejren i Schweiz

ringsløb, og lørdag nat gik det uhyggelige natløb ud på at tilbagerøve en masse guld, som var blevet røvet af en ondskabsfuld bande røvere. Om søndagen blev der fejret fastelavn med tøndeslagning og flotte udklædninger.

Årets Wagadugoløb indledtes i Korsør med et byløb rundt i den gamle bykerne. Bl.a. blev byens fængsel og en gammel jernbanevogn besøgt. Der blev også sendt beskeder til observatører i kirketårnet og modtaget morskemeldinger fra et skib ude i fjorden. Om aftenen blev spejderne sejlet af sted på den gamle færge Omøsund, hvor de tilbragte natten på bildækket. Næste morgen blev vækningen foretaget af Marinehjemmeværnet, som kontrollerede spejdernes pas. Der var landgang i Karrebæksminde med morgenmad på havnen i den tidlige morgensol. Herfra var der transport til en spejderhytte i en skov ved kysten lidt øst for Vordingborg. Denne hytte udgjorde udgangspunkt for et postløb rundt i området, som bla. førte spejderne ud på en tur i motorbåd langs kysten. Om aftenen var der halbal og dansekonkurrence i røvernes tilholdssted "Dansetten". Om søndagen nåede Kaj Olsen med nød og næppe at slippe væk på en motorcykel. Løbet blev endnu en gang vundet af en Gribskov-patrolje. Denne gang Ræve-patroljen.

Sommerlejr 2006 – Schweiz

I 2006 var alle Gule Spejdere inviteret på Eurocamp i Schweiz af WFIS. Vi var 37 spejdere, ledere, og hjælpere fra Grib Skov Trop, som deltog på lejren.

Det var umådeligt varmt på lejren. Allerede ved flagparaden om morgenen var det over 25 grader. Midt på dagen var vi nødt til at holde siesta for at slappe af i skyggen. På lejren kom vi på gode vandreture i bjergene omkring lejren og der var forskellige aktiviteter. Men det var ikke planlagt så mange aktiviteter i lejren og dette kombineret med varmen, gjorde at aktivitetsniveauet faldt.

En af de sidste dage på lejren blev området ramt af uvejr. Et stort tordennejr var under

opsejling og med et gik det løs. Det stormede, regnede og lynede. I al hast måtte vi lægge alle telte ned og dele af lejren blev evakueret. Det var en lidt vild oplevelse, men også en overreaktion fra de forsigtige Schweiziske ledere. Alt i alt var det en god tur, men den levede ikke helt op til de høje aktivitetsniveau vi normalt har i troppen i Grib Skov Trop.

En lille anekdote fra turen kunne efterfølgende læses i Knasten:

Efterår 2006

Ved oprykningen rykkede 13 stifindere op, og en del af de gamle spejdere rykkede videre op, hvad der førte til en del forandringer blandt PL/PA-er. Måske var de mange nye ledere grunden til et overraskende dårligt resultat på Sct. Georgsløbet. Efterfølgende kunne man læse om tropsledelsens skuffelse i Knasten: ”Året startede flot med alle de nye spejdere, vi fik, men i september fik vi noget af et chok – I tabte Sct Georgsløbet!!! Det var vi ikke stolte af i tropsledelsen.....

Heldigvis fortsatte teksten noget mere opstemt i det næste afsnit:

”Til gengæld lovede I at vinde LPT og YES det gjorde I. ”

LPT blev dette år holdt af Grib Skov Trop på

Saltruplejren i nordenden af Gribskov. Udover lejrspport og orienteringsløb, indeholdt årets patruljedyst en hike fra Gribsø nordpå gennem skoven med overnatning på Shelterpladsen ved Multebjerg, hvor der om aftenen blev serveret plankelaks for spejderne. Som det allerede er afsløret havde Gribskov-spejderne tilsyneladende fordel af hjemmebanen og kunne tage hjem fra turneringen med en vinderpatrulje. LPT blev vundet af Ræve. Der var også flotte placeringer og præmier til Mår, Bæver og Grævlinge. Endvidere kunne troppen endnu en gang hjemtage tropspræmien.

Forår 2007

Gillastuganturen 2007 var inspireret af tv-serien Ørnen, og udspillede sig således som et spændende kriminaldrama hvor det sprængfarlige stof polonium spillede en hovedrolle. Turen var lagt an som en polititræningslejr, hvor spejderne på lørdagens postløb lærte efterforskningsteknikker og praktiske færdigheder som at desarmere bomber. Dette blev der rig mulighed for på natløbet, hvor en flok terrorister tilsyneladende truede hele Sverige med nogle farlige poloniumbomber. Heldigvis fik spejderne afværget katastrofen. På turen blev der også tid til at bygge varmluftsballoner og vandraketter, samt til en stor sneboldskamp og at kælke på de kælke, der var blevet lavet

som månedsopgaver. Dette år lå der store mængder sne på Söderåsen.

Årets Masters of Zealand blev holdt sammen med Frederiksborg Trop ved Kløkkedam. Tilmeldingerne fra Grib Skov Trop var ikke overvældende, så det blev kun til en sammenlagt patrulje, der kunne dyste mod patruljen fra Frederiksborg. Der blev dystet i bl.a. orientering, koder, pejling og madlavning, og overnatningen foregik i bivuakker rundt omkring på den kuperede grund. Ved afslutningen måtte den sammenbragte Gribskov-patrulje konstatere, at den havde tabt til spejderne fra Frederiksborg Trop.

Wacambaen 2006/2007 fik en meget tæt og spændende slutspurt efter en i øvrigt tæt konkurrence med Bæver, Grævlinge og Mår klart i spidsen. Grævlinge vandt til sidst med et enkelt point over Mår.

Wagadugoløbet havde dette år sit udgangspunkt i Helsingør, hvor turen startede med et spændende byløb rundt i den gamle middelalderby. Dette år skulle spejderne forsøge at bekæmpe Kaj Olsens trykning af falske pengesedler. Fredag aften skulle de blandt andet op i Kirketårnet og snige sig ind igennem det gamle skibsværft, hvor de overværede et mord. Efter et besøg i kældrene under Kronborg fulgte nu en togtur med et gammelt venterantog hele vejen til Kagerup, hvor der sent

lørdag aften var arrangeret halbal i en lade fyldt med halmballer. Om søndagen nåede Kaj Olsen lige akkurat at slippe væk på ladet af en gammel autotrailer. Desværre blev det ikke til en førsteplads til en Gribskov-patrulje dette år.

Ved årets Kontiki Cup var der til det sidste spænding om vejret, idet der om lørdagen var faldet hele 40 mm regn. Ved starten søndag morgen var det dog strålende solskin og meget svag sydlig vind, så 24 spejdere stod til søs om bord på 3 flåder. På årets cup var der sideløbende en fiskekonkurrence, og på to af flåderne var der da også bid.

Det blev til to gedder på henholdsvis 3.5 og 3.7 kg. Målet i sejlkonkurrencen var at kom-

me så langt nordpå som muligt, men konkurrencen sluttede ved Kongens Bøge, da vinden vendte, og det blev regnvejr. Flåden, som havde Bæver og Mår om bord, blev udråbt til vinder af såvel sejl- som fiskekonkurrencen.

Sommerlejr 2007

Årets sommerlejr blev holdt sammen med Gribskovs ulve og stifindere i Gillastugan på Söderåsen i Sverige. Denne sommer var kendt for nærmest ufattelige mængder af regn, men det fik ikke nævneværdig negativ indvirkning

på lejren. Der blev naturligvis bygget klassiske lejrpladser; det er ofte mere tilfredsstillende på en sommerlejr end på LPT, da man på en uge i langt højere grad kan nå at have glæde af de byggede ting. Et spisebord får først rigtig bevist sit værd, hvis man kan nå at spise ved det mere end den sidste morgen på lejren. Derudover var spejderne på en overnatningshike i Söderåsen. De fulgte en del af den meget lange og smukke afmærkede vandrerute ”Skåneleden”, der førte dem gennem Söderåsen Nationalpark, hvor en imponerende 100 meter dyb slugt kan opleves. Patruljerne overnattede på forskellige pladser i området og havde efter sigende alle en god tur. Hiken sluttede med fælles badetur i friluftsbadet i Röstunga.

Nævnes skal også tropsledelsens lejr, der blandt andet indeholdt et legendarisk og meget avanceret hylde/arkivsystem, hvor (kunne man bilde spejderne ind) alting lige fra badehåndklæder til nescafé var ordnet alfabetisk. På lejren var en ung Amalie med i Mårpatruljen. Efter en instruktion, hvor patruljerne blev bedt om at rydde op, udbød Amalie: ”hvad skal man gøre, hvis man har ryddet op!” Det blev der grinet meget af.

Efterår 2007

Ved oprykningen i efteråret rykkede 13 stifindere op og blev spejdere, så troppen nu bestod af 52 spejdere fordelt på 6 store patruljer. Efterårets første tur var Sct. Georgsløbet, hvor spejderne endnu en gang klarede sig med middelmådige resultater. Og igen blev der taget revanche på LPT – denne gang ganske suverænt: Der opnåedes en 1.-2. og 3. plads samt en 5. plads kun ét point efter patruljen, der blev nummer 4. Dette er indtil videre det bedste resultat nogen trop har opnået på LPT! Ikke nok med, at spejderne leverede

utrolige resultater: Flere ledere fra andre troppe var imponerede over Gribskov-spejdernes sammenhold og fællesskabsfølelse.

Turneringen blev holdt af 1. Næstved ved "Amagerhuset" på Falster og var præget af gode opgaver og generel fokus på godt håndværk i lejrarbejdet.

Forår 2008

Årets tur til Gillastugan var beklageligvis uden sne. Temaet var inspireret af gyserfilm og handlede om onde indavlede væsner, der levede i skoven omkring Gillastugan. Dramatikken startede allerede på busturen kort før ankomsten, hvor spejderne blev mødt af et stort bål midt på vejen. Lørdagens dagsløb havde poster, der var tilpasset temaet; fx skulle spejderne yde førstehjælp til et offer for de onde væsner. Om aftenen var skoven selvfølgelig fuld af ondskab, som så skulle stoppes af spejderne. Forinden nåede de blandt andet at opleve parterede mannequindukker og uhyggelige meddelelser skrevet med selvsyende skrift for ikke at tale om en masse forskrækkelser i kraft af kannibaler, der dukkede blodige og råbende frem fra mørket.

Masters of Zealand blev endnu en gang holdt sammen med spejderne fra Frederiksborg. Turen startede med en længere cykelhike til en shelterplads ved Asserbo Ruin i Tisvilde

Hegn. Undervejs blev der bl.a. målt vandhastighed i Pøleå og observeret samt navngivet en lang række fugle. Om aftenen var der et længere orienteringsløb i skoven. Efter en fyldig morgenmad med både æg, bacon og stegte tomater gik turen hjemad igen. Dog ikke helt uden besvær, idet der var 4 punkterede cykler på hjemturen.

Wacambaen 2007/2008 blev vundet flot af Bæver, som gennem konkurrencen havde haft held med at yde en stor og samlet indsats i patruljen. Lige efter – på andenpladsen - kom Mår, der også havde formået at udnytte hele patruljens kræfter. Årets Wacamba illustrerede meget fint, at der først virkelig kan udrettes noget, hvis patruljen formår at udnytte alle medlemmers ressourcer.

Årets Wagadugoløb blev afholdt i fantastiske rammer i og omkring Sorø Akademi. Kaj "Skallesmækker" Olsen havde denne gang kastet sin kærlighed på egyptiske gravskatte. Dette betød, at spejderne i imponerende egyptiske kulisser – blandt andet en forgyldt hest og en meget naturtro sarkofag - måtte bekæmpe en flok hærdede gravrøvere. Det store højdepunkt var en kanotur med fakler henover Sorø Sø til en tempelplads midt i skoven, hvor de kunne overvære en seance afholdt af sortklædte medlemmer af "Det Egyptiske Broderskab". Ved det afsluttende

overfald på gangsterbanden stak Kaj Olsen af i en motordreven fiskerjolle. Turen blev vundet af en patrulje fra 1. Næstved.

Sommer 2008 - Island

I sommeren 2008 rejste spejderne til Island. Nedenfor følger en beretning fra Esben, der dengang var i Egernpatruljen.

Mandag d. 21/6 2008 stod over 39 spejdere og ventede spændt på deres fly i Kastrup Lufthavn. De var blevet lovet en fed tur, men de anede ikke, hvilke fede oplevelser der lå dem i vente.

Destinationen var Island. Øen, som er kendt for sit barske klima, viste sig faktisk at byde de friske spejdere velkommen med en næsten skyfri himmel og en behagelig temperatur.

Efter en 7 timers bustur gennem Islands smukke landskab, ankom vi til vores lejr. Kl. var omkring 02:00 i dansk tid, men vi skulle sætte tiden 2 timer tilbage. På trods af at det på Island var midnat, var solen ikke gået ned! I lang tid hang den som om den var ved at gå ned, men først da vi ville lægge os til at sove, havde den gemt sig bag bjergene.

Jeg tror ikke jeg var den eneste der måtte sove med en pude over hovedet, for helt mørkt blev det aldrig.

Den næste dag vågnede vi op til en varm morgen. Der var ikke lagt et program for os endnu så vi havde en mulighed for at tilpasse vores lejr. Vores planer var at lave et køkkenbord, spisebord og et tårn. Et tårn, som skulle vise Grib Skovs evner inden for spejderarbejdet! Samtidig var vi opsatte på at vinde konkurrencen om at have den højeste flagstang, så i toppen af vores tårn, placerede vi det danske flag, så hele lejren kunne se, hvor de danske spejdere holdt til.

Vi var i alt 12 nationaliteter med gennemsnitligt 3-4 grupper fra hver nation. De islandske spejdere var dog i overtal, men ellers var det rimeligt fordelt.

Vi var på et meget stort område, men alligevel lå vores lejr tæt op af alle andres. På vores venstre hånd havde vi nogle englændere, og over for os, lå der nordmænd og Islændinge. Til venstre for os gik vejen, der slyngede sig gennem hele lejren.

Vores udsigt bød på et flot bjerg, som vi satte os for at bestige.

Fra toppen af det, havde man et klart overblik over hele lejren. Den var stor. I den modsatte ende fra hvor vi lå, var der to søer, som folk udnyttede som badested. Vandet fandt de færreste tiltalende, men nogen vovede sig ud i det alligevel. Der var dog ingen af os fra Danmark, som ville ned i det brune, klamme stads.

Onsdag og torsdag skete alle begivenhederne i lejren. Begge dage havde man mulighed for at løse nogle opgaver, som man skulle have klaret for at kunne få et specielt mærke. Der var dog ingen fra Grib Skov, der formåede at tage det, men en enkelt patrulje (Bæver) var meget tæt på at vende hjem med mærket!

Mange af dagene var der bålaftener. Det foregik oftest ved den store scene, som de havde sat op. Her blev der sunget og de havde en masse lege, som gik på, at man skulle rejse sig op og lave faktor med både arme og ben! Der var mange af os danskere, som synes det var svært at følge med, når de lavede deres lege, men Islændingene derimod så ud til at have prøvet det et utal af gange før!

Den ene aften var der fyrværkeri, og efter hver bålaften ved scenen, kom der nogle Dj's eller et band og tog over. Det trak mange mennesker til 'dansegulvet'!

Fredag blev vi sat på en masse forskellige ting. Jeg var i Egern, og vi skulle ud og vandre sammen med Ræve. Vi gik en skøn rute op af et bjerg, hvor vi drak af de kilder, der krydsede vores vej. Det var skønt; men det overgik ikke vores heik!

Tirsdag d. 29/06 gik det løs. Campen var overstået og vi skulle ud på vores egen vandretur med fuld oppakning.

En bus samlede os op, for at den kunne køre os ud til vores startsted. Et lille stykke oppe i bjergene, så vi kunne komme op på toppen af bjerget.

Hele dagen vandrede vi 32 mand med tunge tasker i en lang række gennem Islands smukke landskab. Luften var frisk, og omgivelserne var grønne. Udsigten til isdækkede bjergtoppe og de mangfoldige floder som løb i bunden af dalen, blev ved med at dukke op på vores vej. Rindende vand krydsede hele tiden vores vej, og det er slet ikke til at beskrive hvilken eventyrlige følelse det er at stoppe for at kunne dyppe hovedet ned i det kølende, klare vand og uden bekymringer kunne drikke til man har slukket sin dræbende tørst, og samtidig blive kølet ned når solen truer med at få dit hoved til at koge.

Den første dag ville vi lægge 10 km. bag os, men slog lejr en anelse før. Vi var stødt på det skønneste sted. Det var en lille gryde, vi valgte at slå lejr i. En smuk kilde løb igennem og forsynede os med vand til madlavning og alt andet. Gik man lidt op på skråningen, kunne vi nyde det sidste af aftensolen samtidig med at man kunne se ud over vores lille paradis. Man kunne ikke finde et bedre sted at slå lejr. Onsdag gik vi stort set det sidste af turen, så vi ikke behøvede at gå så langt for at komme til bussen, der skulle samle os op og køre os til et spejdercenter i Reykjavik, næste morgen. Her havde vi vores sidste overnatning på Island.

Hjemrejsen var fredag d. 1/7. Inden vi tog til lufthavnen var vi en tur forbi den blå lagune. Et badested varmet op af Islands varme undergrund. Her slog vi os løs med ansigtsmaskerne, hvilket var et meget underholdende syn! Ud over det, så er den blå lagune et dejligt og stort sted. Jeg synes, at det er et sted, som man skal prøve at være, hvis man er på Island, men jeg tror det er sjovest om vinteren, når luften er kold!

Turen som helhed var vi alle meget enige om, hvordan skulle bedømmes. For mange har det

været en oplevelse for livet, og turen har i den grad forplantet sig i mange som et uforglemmeligt minde..

Esben Rimi Christiansen, Egern.

På Island turen havde vi også pionerer med og de var på vildmarkstur og bjergbestigning.

Efteråret 2008

Ved oprykningen i september rykkede 15 stiftindere op, mens troppen måtte sige farvel til 5 spejdere, der blev pionerer. Det betød, at der var en del udskiftning blandt patruljelederne, idet der blev udnævnt 4 nye af slagsen. For at styrke sammenholdet i troppen forsøgte senere i september med en kanotur på Susåen i stedet for deltagelse i Sct. Georgsløbet. Turen havde fin deltagelse og blev en god og hyggelig oplevelse for både spejdere og ledere i et smukt efterårsvejr.

Landspatroljeturneringen 2008 blev arrangeret af Fugl Phønix i Åmosen på Midtsjælland. En særlig udfordring på denne LPT var

orienteringsløbene, som foregik i det flade og åbne terræn omkring lejren. Der var udlagt flere poster, end man kunne nå at indsamle, og samtidigt skulle en del poster findes ved brug af pejling. Endelig gav posterne point efter deres sværhedsgrad, så det gjaldt om at disponere sin tid og sine kræfter på den rigtige måde. Dette år blev Gribskovs bedste placering en tredjeplads, som gik til Rævepatruljen. Dette var dog ganske pænt, idet troppen havde 3 helt nye patruljeledere med på turneringen. På turneringen var 5 af de i alt 8 deltagende patruljer fra Gribskov.

Forår 2009

Årets tur til Gillastugan var bygget op omkring en historie om nogle gale videnskabsmænd, der var kommet til at skabe en flok skrækindjagende mutanter. Allerede fredag aften oplevede spejderne det første overfald fra en mutant. Lørdagens løb var et blandet postløb, hvor spejderne både nåede at støbe aluminiumskugler og at skyde med en stor slangebøsse. Til aftensmad var der lavet et overvældende pizzabord inden spejderne på natløbet skulle ud at indsamle en modgift mod de farlige mutanter.

I marts var der som modvægt til de konceptbaserede Gillastuganture og Wagadugoløb arrangeret en "Back to basics" tur til Lille Sverige i udkanten af Store Dyrehave. Turen startede med en længere hike, hvor der naturligvis blev skrevet hikerapport efter det klassiske Gilwell-system. Overnatningen var i et brændeovnsopvarmet presenningshus med halm på gulvet. Om aftenen inden orienteringsløbet blev der lavet en større gourmetmiddag med fyldt svinemørbrad og pandekager til dessert. Turen var ikke så velbesøgt, men var både hyggelig og vellykket for alle involverede.

Det har gennem årene været meget diskuteret, hvad der kan gøres for at forøge tilslutningen til denne type ture, og hvorvidt det giver mening helt at ændre formatet. Da de spejdere, som rent faktisk deltager i ture som "martsturen", almindeligvis er ganske tilfredse, har konklusionen indtil videre været, at det er vigtigt at fastholde et bredt udbud af ture, som også omfatter turtyper med vægt på både klassiske spejderdiscipliner og socialt samvær.

Wagadugoløbet var i 2009 henlagt til Frederiksværk og Arrenæs, der er en naturskøn halvø ud i Arresø. Dette års løb handlede om Kaj Olsens deltagelse i våbensmugling. Fredag aften var der byløb rundt i Frederiksværk by. Spejderne fik blandt meget andet besøgt byens lægepraksis, hvor de havde mulighed for at opsnappe en døende meddelerers sidste ord. Om lørdagen var der et postløb rundt på et gammelt kaserneområde og i en smuk nyudsprungne bøgeskov. Lørdag aften var et dramatisk højdepunkt, da spejderne skulle snige sig rundt i en gammel fabrik for at finde frem til oplysninger om Kaj Olsen. Dette be-

tød blandt andet, at de måtte kravle et længe stykke i mørke skakter under gulvet. Ræve fra Grib Skov Trop vandt løbet.

Årets Kontiki Cup blev en ganske spændende dyst, som fra Dronningens Bøge gik mod søens nordøstlige hjørne i den friske vestenvind. Konkurrencen blev vundet bare et par timer efter start - nærmest med et målfoto – af Egern skarpt forfulgt af Grævlinge og Mår.

Korpslejr 2009

I anledning af korpsets 25 års jubilæum blev der holdt korpslejr, som hele Grib Skov Trop deltog i. Temaet var bygget op omkring Kong Valdemar og hans riddere ligesom ved 20 års jubilæet. Lejren blev holdt på Jamborettepladsen i Rold Skov, hvilket gav gode rammer for både lejrliv og naturoplevelser.

Spejdernes lejr havde Stinus Andersen som lejrchef. Midt i spejderlejren blev bygget en kæmpemæssig ”riddersal”, der blev brugt til spisning og fælles arrangementer. Derudover byggede patruljerne parvis et arbejdsbord og et forhøjet bålsted.

Hver eftermiddag i lejren var der ridderturnering, som bestod i små konkurrencer, hvor ulve, stifindere og spejdere dystede sammen. Dette kunne fx være flagvæltning med rambuk eller at hoppe over buk. Mandag aften var der arrangeret ”Valdemars Udfordring”, hvor blandede hold med stifindere og spejdere dystede om at besøge og løse flest mulige af en lang række levende poster, som var spredt ud over lejrpladsen. Midt i ugen var spejderne på hike, som bl.a. førte dem forbi Rebild Bakker og den berømte Ravnkilde. Der var overnatning i Rold Skov Trops hytte inden hjemturen, som gik gennem Den Jyske Skovhave.

I løbet af ugen havde spejderlejren sin egen hønsegård. Hønsene blev slaget – af spejderne – og blev siden spist som tarteletfyld ved den store festbanket på lejrens sidste aften.

Efterår 2009

Ved oprykningen i september kom der 21 stifindere op til spejdergrenen. Hefter bestod troppen af i alt 55 spejdere fordelt på 6 meget store patruljer. Efterårets første tur var ligesom i 2008 en kanotur på Susåen. Igen

var tanken, at det skulle være en social tur, hvor nye og gamle spejdere lærte hinanden at kende.

Grib Skov Trop stod for at afholde årets LPT. Lejren var placeret ved Højbjerg Hus i udkanten af Helsingør og bød – udover de sædvanlige aktiviteter – på en overnatningshike i Gribsskov. Hiken startede ved Esrum Kloster, hvor den aktuelle udstilling blev besøgt. Derefter gik turen nogle kilometer sydpå til en overnatningsplads ved bredden af Esrum Sø. Næste dag gik turen blandt andet via et dagsorienteringsløb, inden spejderne om aftenen nåede tilbage til lejren.

Tropen fik revanche i forhold til året før, idet Grævlingepatroljen vandt turneringen, og Ræve blev nummer to. Gribsskov vandt desuden tropskonkurrencen og tovrækningen.

Forår 2010

Februar måned 2010 havde budt på store mængder af sne, så det var der også i massevis, da tropen drog af sted på den årlige Gillastugantur. Det blev en rigtig vellykket

tur med alle de efterhånden sædvanlige elementer: hygge, postløb, praktiske opgaver, skræmmeløb og desuden iglobygning pga. de store mængder sne. Natløbet var dette år et rigtigt natløb, som først startede kl. 2 efter flere timers søvn. En særligt uhyggelig oplevelse viste sig at være, da spejderne skulle gå frem og tilbage ad en meget mørk sti. På udturen mødte de en udklædt Mannequin-dukke, som stod langs stien. Dette kan selvfølgelig være uhyggeligt nok, men det blev 10 gange så skræmmende på tilbageturen, hvor den pludselig begyndte at bevæge sig: Den var i mellemtiden blevet udskiftet med en pioner i samme udklædning!

Martsturen blev ikke ligefrem et tilløbsstykke dette år, idet turen lå samtidigt med PL/PAParkurset, således at de ældste spejdere og en del af lederne manglede. Turen gik til Ravnetropens hytte ved Gurre og havde kun en enkelt deltagende leder – dog med hjælp fra pionerer om lørdagen.

Årets Wagadugoløb startede Sct. Georgsdag fredag d. 23. april på Amalienborg Slotsplads

med oplæsning af Sct. Georgsbudskabet for alle spejdere i korpset. Derefter fortsatte løbet på Refshaleøen, hvor der var indrettet hovedkvarter i B&Ws værftsbygninger. Efter en travl fredag aften, hvor bl.a. Fregatten Peder Skram var blevet besøgt, gik turen til søfortet Trekroner ude i havnen, hvor Kaj Olsen tilsyneladende havde indrettet sit våbenlager.

Herfra blev blandt andet dykket i havnen for at lokalisere en kuffert tilhørende en druknet

flyver. I slutningen af løbet lykkedes det gangsterbossen Kaj Olsen at stikke af en ubåd, som pludselig til alles forbløffelse dukkede frem midt i kampens hede. Bæver fra Gribskov vandt løbet og kunne hjemtage det flotte trofæ.

Wagadugoløbet dette år markerede også afslutningen på Wacambaen. I de sidste måneder af konkurrencen havde Mår lagt sig så meget i spidsen, at der ikke var tvivl om, at de ville vinde. Til gengæld kæmpede de næste tre patrulje hårdt om andenpladsen, som til sidst tilfaldt Bæver.

Kontiki Cuppen 2010 blev aflyst pga. for kraftig vind. I stedet blev der afholdt en slags tropsskovtur ved Gribsø. Det var i forvejen planen, at hvis Kontiki Cup måtte aflyses pga. vind, skulle spejderne bygge drager i stedet. Ræsonnementet var, at vejret i givet fald ville være perfekt til drageflyvning. Ironisk nok, viste der sig at være næsten vindstille på pladsen ved Gribsø, så det var nærmest håbløst at få de byggede drager i luften.

Sommer 2010

Sommerlejren gik - endnu en gang - til Bornholm i fælleskab med ulve og stifindere. Af de 107 deltagere udgjorde spejderne 42. Dette år levede Bornholm for alvor op til sit tilnavn "Solskinsøen", idet vejret var virkelig fint hele ugen. Lejren blev holdt på spejdercentret Rø-

Hjorte på LPT 2010

meregård ved Almindingen midt på øen.

Der var i løbet af ugen særlig fokus på madlavningen og ikke mindst på alternative tilberedningsmetoder: Pizza på sten, steg i saltdej samt brød og boller i hjemmebyggede ovne. Desuden var spejderne på hike fra Gudhjem via Rø Plantage, hvor de overnattede, tilbage til lejren.

Efterår 2010

I løbet af det forgangne år, var det blevet klart, at patruljerne nok var lidt for store. Selvom patruljelederne gjorde et virkelig stort stykke arbejde, var en patrulje med 10 eller 11 medlemmer sværere at få til at fungere optimalt end en patrulje med 8. Desuden var patruljelokalerne på Bassebjerg slet ikke designet til at rumme så mange mennesker.

Da det stod klart, at troppen ved oprykningen ville vokse sig endnu større og komme op på 58 medlemmer, blev det besluttet at starte en syvende patrulje: Vildsvin.

I september efter oprykningen, var der oprykningstur til Gribskov, hvor nye og gamle spejdere skulle lære hinanden at kende på en tur i fredelige rammer, inden det gik løs på LPT. Turen startede med et blandet postløb rundt

Gillastugan 2010

i skoven, som sluttede på shelterpladsen ved Multebjerg, hvor der siden var overnatning. Om søndagen var der både forhindringsbane, sejlads i risbåde og rappelling ned ad grusgravens skrænter, inden spejderne gik tilbage mod Nødebo.

Efterårets landspatroljeturnering blev holdt af Jens Langkniv på deres grund i Sparkær nær Viborg. Vejret viste sig her fra sin koldeste side siden LPT i 2002 med antydningvis hvid nedbør. Dette afholdt dog ikke spejderne fra at gøre deres bedste og i øvrigt have en god tur. Fra Grib Skov Trop deltog 42 spejdere fordelt på 6 patruljer. Bedste placering opnåede Mår, som fik en andenplads. Også Hjorte klarede sig godt og vandt lejrspporten.

Forår 2011

Årets første større tur var naturligvis trops-turen til Gillastugan. Det overordnede tema var, at spejderne deltog i en politi-konference (den opmærksomme læser vil bemærke et vist overlap med turen i 2005). Turen var arrangeret efter et "full service" koncept, hvor spejderne blev indlogeret på et hotel med værelsesnumre, id-kort og tre-retters menu lørdag aften. Senere lørdag aften blev en af pionererne beklageligvis fundet myrdet på pigetoiletet indsmurt i store mængder af blod. Dette

var startsskuddet til natløbet, som så gik ud på at få opklaret, hvad der var sket.

Martsturen lå dette år i begyndelsen af april (!) Det blev en hyggelig tur med overnatning i bivuaker på en plads lidt uden for Gadevang. Om søndagen havde en gruppe af pionerer arrangeret træklatrung for spejderne.

I en lun og solrig weekend i begyndelsen af maj lå årets Wagadugoløb. Løbet startede med byløb på hjemmebane i Fredensborg, hvor Prins Henrik deltog i paraden og fik overrakt trofæet fra Bæver, der var det foregående års vindere. Efter både byløb og en kanotur i sydenden af Esrum Sø om lørdagen, sluttede løbet på Sjælsmark Kasserne.

På løbet skulle spejderne standse Kaj Olsens drømme om at overtage verdensherredømmet med nogle særligt farlige raketter. Endnu en gang var det en virkelig velplanlagt tur med mange kreative og overvældende indslag. Fra Gribskov deltog for første gang 7 patruljer, hvoraf Hjorte kunne tage Wagadugotrofæet med hjem som vindere.

Årets Kontiki Cup kunne dette år afholdes uden problemer med for kraftig vind. Tværtimod var den sydlige vind rigeligt aftagende undervejs. Det lykkedes dog for alle 4 flåder at nå omtrentlig samtidigt til nordenden af søen.

Foråret 2011 var i høj grad præget af den forestående vandretur i Skotland. Der var arrangeret 6 træningsture i Gribskov med obligatorisk deltagelse for alle, som skulle med til Skotland. Dette blev en række af rigtig hyggelige ture, som i høj grad var med til at styrke sammenholdet i troppen, da alle her havde oplagte muligheder for at gå og tale med hin-

anden uden afbrydende konkurrencer eller opgaver. For at sikre en så lav deltagerpris på skotlandsturen som muligt, hjalp troppen – udover diverse fondssøgninger - i nogle weekender Dansk Folkeferie i forbindelse med restaureringen af deres feriehuse i Helsingør. Spejderne hjalp til med at rydde op på grun-

den og med at sætte service på plads i husenes køkkener.

Sommer 2011 - Skotland

I sommeren 2011 havde spejderne en af deres store udlandsture. Endnu en gang var destinationen Skotland. Her følger en beretning, der blev trykt i Spejdersport, og som er skrevet af Sarah Werther fra Mår:

”Fredag d. 22. august, klokken 23.40 mødtes vi på kirkens parkeringsplads for at tage af sted til Skotland med bus. Efter 37 timer på farten, inklusiv en meget kvalmende færgetur og en tvivlsom nats søvn i bussen ankom vi til Skotland i en lille by hvor vi skulle starte hiken. Vi startede med at gå i noget der allermost lignede en svensk skov.

Men så nåede vi til foden af en meget høj, meget stejl bakke. Så begyndte det at ligne Skotland. Vi kæmpede os af sted i det skønne vejr. Da vi ankom til camping pladsen hvor vi skulle overnatte, oplevede vi Skotlands vidt berømte plage, Midges.

Næste morgen vandrede vi af sted, igen med solskinsvejr. Der kom nogle rimelig hårde stigninger, med høje trappe trin og lange bakker. Vi var 55 svedende trætte spejdere da vi ankom til overnatningspladsen på andendagen. Det var et træhus der lå i skoven vi skulle sove i. Her var der først rigtig mange midges, så vi flygtede hurtigt ned til en lille sten strand, hvor vi badede i det smukke kolde vand i søen. Dernede spiste vi også aftensmaden, pulver i poser som skulle blandes med vand. Der var hurtigt en bestemt ret der blev populær; kylling med flødenudler. Der var dog andre retter vi lærte at man skulle prøve at undgå.

Vi vågnede op på dag 3 til endnu en blå himmel og bagende sol. Vi forlåd stedet efter

morgenmaden, havregrød, men det gik langsomt. Vi sneglede os af sted på snoede stier, kravlede igennem sten, hoppede ned fra meget høje trin og balancerede på små ustabile sten igennem kilder der krydsede stien. Til sidst på dagen gik vi op af en meget høj bakke og da vi endelig ankom til campingpladsen var vi alle trætte og havde ømme fødder efter dagens strabadser. Men lykken var med os, der var nemlig en shop hvor vi kunne købe forfriskninger. Næsten alle fik drukket en kold sodavand i det kølige græs. Vi reddede nok lige butikens årsbudget da vi var færdige med at købe ind.

Så var det blevet dag nummer 4, og vi vågnede igen, igen, igen op til en dag med sol. Det gik hurtigt den dag, for vi gik på bredde, forholdsvist flade stier uden nogle alt for mange voldsomme stigninger. Faktisk var vi alle sammen glade den dag, og vi ankom til lejren friske og meget lykkelige efter hvad der følte som en meget kort dag. Der var igen en shop som vi kunne købe fra, sådan! Pladsen lå i en dal, så vi nød den gode udsigt. Der blev også spillet smørklat og stikbold i dagens sidste sol stråler. Da vi skulle til at sove begyndte det at trække lidt op, og det regnede da vi lå i teltene.

Dag nummer 5 var, som den første på turen, en dag med en smule dårligt vejr. Der var overskyet himmel, men det regnede ikke. Det var forholdsvist nemt at gå, så vi nåede frem til lejren hvor vi skulle sove i 2 dage, okay hurtigt. Stien vi gik på lå i en dal, så vi kunne se det bjerg vi skulle opad den næste dag. Vi satte telte op ved siden af en rimelig bred kilde, hvor der også var nogle af spejderne der badede i. Men da vi fandt ud af at der var igler i vandet var der ikke mange der gad bade mere. Aftensmaden var lækkert pulvermad. Sidste dag på hiken. Vi pakkede vand og lidt

mad ned i nogle fælles tasker, og så begyndte vi ellers opstigningen. Det første stykke gik rimligt opad på en stenet sti. Efter en lille pause kom der en rigtig stejl stigning, som vi halvt kravlede halvt gik opad. Der var mudder og stenskred, så vi gik og snublede lidt på vej opad. Vi holdt en lille pause på toppen af den bakke, hvor vi lige kunne få pusten, hvile benene og drikke lidt vand. Så gik det opad igen af nogle rimelig hårde og stejle bakker.

Vi mødte en løber på vej op som nogle snakke med. Turen op af bjerget var hans daglige tur, og det tog ham kun 45 minutter at komme op. Det tog os 3 timer. Vi var rimligt imponerede. Da vi nåede toppen spiste vi frokost, tog et fælles billede og nogle fik endda taget en lur. Vi lagde alle sammen også en sten som tegn på at vi havde besteget bjerget.

Vi kom rimelig hurtigt ned fra bjerget igen, og så kom pionererne som havde gået deres egen hike. De slog lejr med os. Om aftenen var der lodtrækning om maden. De uheldige fik chili con carne og kylling i karry; den store præmie var fløde nudler. Vi holdt lejrball om aftenen, med en spændende lejrballs underholdning i form af en historie om den onde verdens hersker, Martin.

Bonaly international jamboree

En bus hentede os ved vores lejr, og vi kørte et par timer for at nå frem til Bonaly camp site. Da vi ankom bar vi alt vores bagage op, og så blev vi inddelt i sub-camps. MacLean og MacKenzie. Vi slog telte op, og efter det var der aftensmad (Pasta med kødsovs). Om aftenen var der et lejrball for hele campen. Der var deltagere fra Skotland, England, Taiwan og selvfølgelig Danmark.

Næste aften var der en country-fair. Vi havde smurt leverpostejsmadder med agurk, og man kunne også spille "Tag din klods min ven". Hos Taiwan kunne man smage te, man kunne lave sin egen t-shirt og smage lækre pandekager. Aftens højdepunkt var dog da dem fra Taiwan begyndte at danse rundt i hele teltet til spøjs musik!

De næste 4 dage tog de to sub-camps på skift på tur. Vi var ude at sejle en af dagene, enten i kajak, sejlbad eller friluftsjolle. Det var en rimelig kold og våd fornøjelse. Den anden tur var til Skotlands hovedstad, Edinburg. Her gik vi rundt og så byen, shoppede og hyggede. Vi fik også set Edinburgh castle og Skotlands kronjuveler.

De to andre dage blev brugt på aktiviteter rundt på campen. Jeg var på Førstehjælps poster, bueskydning, klatring og madlavning. Man kunne også raft og mountainbike. Der

Egern vinder LPT 2011

var dog meget tid til overs, som vi brugte på at bygge et 4 meter højt tårn, som spejderne fra de andre lande beundrede.

Maden var sund og nærende, med haggis og donuts. Frokosten lige så lækker, den bestod af chips og chokolade. Torsdag aften var hele lejren i Edinburgh for at se the Military tattoo. Det var en meget vild oplevelse, og vi var

først hjemme ved midnat, hvor vi fik varm kakao og kunne gå i seng. Det blev dog ikke til nogen sen morgen, dem fra Taiwan stod tidligt op og begyndte at råbe kampråb til alles store begejstring.

Sidste aften holdt vi en afslutnings ceremoni. Vi lavede et lejrball og da det var færdigt gik vi alle med tændte stearinlys ned til den store lejr plads igen. Der blev fyret massere af fyrværkeri af og bagefter skulle vi da lige have mere mad; Kakao og Kiks.

Vi pakkede sammen og drog af sted mod busen lørdag. Efter et stop på Burger King, en meget behaglig færgetur, en lækker morgenmads buffet og en lille færge mere nåede vi endelig frem til dejlige lille Nødebo.

Her sluttede vi en kreds og sagde farvel. Sikke en fantastisk, og helt unik tur i det skønne land, Skotland! ”

Martin Schwartz skriver hikerapport

Efterår 2011

Ved oprykningen i efteråret skete store forandringer: Der rykkede 29 op fra stifindergrenen til spejderne, og samtidigt rykkede 8 spejdere videre op og blev pionerer. Det betød, at troppen nu talte 72 spejdere, hvilket slog alle tidligere rekorder med flere længder.

Der blev da også startet en ny patrulje: Ilder.

Selvom det på alle måder var positivt med så mange spejdere i troppen, gav det forhøjede antal også nye udfordringer: På de månedlige tropsmøder var det stort set umuligt at have alle spejdere samlet i ét rum i hytten, så klar-meldinger, instruktioner og de fleste opgaver måtte nødvendigvis foregå udenfor. Endvidere måtte eventuelle postløb organiseres sådan, at der var flere patruljer af gangen ved samme post, da det ville være vanskeligt at nå gennem 8 poster på et møde.

Ved oprykningen blev pionergrenen nærmest fordoblet, og mange af de nye pionerer boede stadig i Nødebo og omegn. Det medførte – udover en generelt mere aktiv pionergren – at der almindeligvis deltog 5-10 pionerer ved hvert tropsmøde som ledere udover tropsledelsen: Dette var antagelig afgørende for, at det overhovedet var muligt at afvikle

møder med op imod 70 deltagende spejdere. Ansvar for planlægningen af de enkelte tropsmøder har siden oprykningen 2011 med stort udbytte været uddelegeret til varierende tremandshold bestående af både pionerer og medlemmer af tropsledelsen. Tanken var, at der på denne måde både sikredes kontinuitet og fornyelse i møderne.

Årets LPT blev holdt af Gruppe Loke i Hedeland. Fra Gribskov deltog 7 patruljer, med Egern som vindende patrulje. Tropslederen skrev efterfølgende i Knasten:

"Hvilken Triumf! – Egern blev Danmarks bedste patrulje. Og vi fik endnu en Røvehale, som Danmarks bedste trop. I dagene op til LPT og på køreturen derved tænkte jeg meget på om vi havde holdt til at vinde LPT i år. Sidste år havde vi jo troet at den var der, men der fik vi megen konkurrence. Konkurrencen var der bestemt også i år, men det var tydeligt at der var lidt flere

Min bedste spejderoplevelse – Simone Falcon

Jeg har været gul spejder i Grib Skov Trop i 10 år. Først som ulv, dernæst stifinder og nu som spejder. I disse mange år har spejderlivet givet mig oplevelser for livet som jeg altid vil huske tilbage på. Fra udlandsture til de sædvanlige spejdermøder, patruljeture og spejderkurser.

Alle disse begivenheder har bekræftet mig i, at spejderlivet er noget jeg ikke kan undvære. Hvis jeg skal kigge tilbage på de oplevelser der har haft en særlig betydning, er det svært kun at vælge en.

Jeg var så heldig at opleve min patrulje, Egern, og jeg selv nå helt til tops ved Lands Patrulje Turneringen i efteråret 2011 og vandede det prestigefyldte sværd. Denne sejr er hvad alle patruljeledere og patruljeassistenter kæmper for at stå med i hånden. Turen bød på mange indtryk - først og fremmest sammenholdet i patruljen. Under hele turen var Egern opsat på at tage trofæet med hjem, og det kunne tydeligt ses på patruljens engagement og indsats. Alle var optimistiske og kampklar ved hver en opgave - selvom det var koldt og regnfuldt. Vi formåede at bygge en flot lejrplads, gennemføre alle løb, skrive en god hikerapport og lave dejlig mad. Det var fire hårde dage - hårde samt gode, spændende og udfordrende. Vi kunne til sidst kalde os "Danmarks bedste patrulje" - PL var meget stolt.

LPT-sejren var ikke kun baseret på spejder færdigheder, men også på udholdenhed og sammenhold. Og sammenhold er hvad spejderlivet handler om. Ikke kun når det gælder konkurrencer, men også på vores ture rundt omkring i verden.

I sommer besøgte spejderne Skotland. Eventyret startede i højlandet med en uges vandring i det skotske terræn. 10 km blev tilbagelagt om dagen med tung bagage på ryggen. Det var hårdt, for små som store. Dog nåede vi spejder-campen den syvende dag, alle i god behold. Vi tilbragte den næste uge sammen med andre spejdere fra England, Taiwan og Skotland. Her var der tid til at slappe af efter en fysisk krævende uge, og vi nød at hygge os sammen på kryds og tværs. Vi fik snakket, leget og pjattet en hel del - det var skønt. Jeg nød specielt de små udflugter, bl.a. til Edinburgh hvor vi så byen - dog i øsende regnvejr. Vi kunne sætte os til et veldækket bord hver morgen og aften, hvor der var lavet dejlig mad til os - havregrøden var byttet ud med bacon, baked beans og pølse. En meget anderledes oplevelse.

Efter to uger i Skotland vendte vi snuden tilbage mod Danmark. Hovedet var fyldt med nye indtryk og oplevelser. Jeg havde nu minder tilbage fra en helt fantastisk tur.

LPT og Skotland er eksempler på nogle af de eventyrlige oplevelser jeg har haft som spejder. Spejderlivet har i så mange år været en stor del af mit liv, og jeg kan ikke forestille mig at leve uden det. Spejder er ikke noget man går til - spejder er noget man er, og det vil jeg altid være.

Mange spejderhilsner
Simone Falcon
Patruljeleder, Egern 2012

udfordringer i O-løbene og lidt mere i hiken, og det faldt tydeligt ud til vores fordel. Særligt i vores "kongedisciplin" O-løb var der flere Grib Skov patruljer der markerede sig. Og på trods af, at vi stort set ikke har lavet lejrspor i år, så fik I pæne resultater.

LPT i år var præget af et rigtigt godt vejr lørdag, søndag og mandag. Men 6.45 tirsdag morgen begyndte regnen og den stoppede først under afslutningsparaden. Sjældent har jeg oplevet så vådt og koldt vejr en dag på LPT, ikke siden 2001. Men det varmede virkeligt alle hjerter hos tropsledelsen (og pionererne) at se, at vi vandt svædet med hjem til Nødebo i år. Alle patruljer havde gjort meget ud af forberedelserne, men Egern var lige en tand mere toptunet end alle andre. Stort tillykke fra Tropsledelsen. Men Ræve og Mårs placeringer som nr. 3 og 4 var også meget vigtige – dette sikrede at vi vandt tropskonkurrencen."

Forår 2012

Turen til Gillastugan blev den absolut mest velbesøgte Sverigestur gennem tiderne. I alt deltog 53 spejdere, 17 pionerer og 4 ledere. Det var så mange, at der desværre ikke kunne blive plads i hytten til spejderne fra Frederiksborg Trop. Og alligevel var det nødvendigt at leje to mindre hytter på grunden udover selve

hovedhuset for at få plads til alle pionerer. Det, at der var så mange lederkræfter med på turen, fik stor positiv betydning for afviklingen af de mange aktiviteter: Det var muligt at bemane alle poster og opgaver med mere end en leder, og samtidigt var der bemanning til at klargøre natløb og kommende poster. Turen var arrangeret som en "sciencecamp", hvilket gav god mulighed for lidt anderledes og kreative opgaver. Lørdag aften var skoven pludselig fyldt med nogle frygtelige og uhyggelige væsener, som heldigvis blev bekæmpet med stor dygtighed!

I slutningen af marts var der tropstur til Gur-re med en noget mindre gruppe spejdere. På trods af tæt tåge hele lørdagen – det var en udfordring på natløbet – blev det en rigtig hyggelig tur med overnatning i bivuaker på Ravnetroppens grund.

Årets Wacamba blev fortjent vundet af Hjortepatruljen efter en spændende dyst, hvor Egern, Hjorte og Mår havde ligget i spidsen gennem konkurrencen.

Wagadugoløbet blev holdt i og omkring Holbæk med afslutning ved det smukt beliggende Brorfelde Observatorium syd for byen. Endnu en gang var der fra arrangørens side lagt mange kræfter i at finde spektakulære lokaliteter og udtænke sindrige poster. Denne gang var temaet bygget op omkring gangsterbossens forsøg på udnytte æg fra den særlige blå Leguan til at vække døde til live! Grib Skov Trop deltog med 7 patruljer i den hæsblæsende konkurrence, og kunne til slut besætte de 3 øverste pladser med Mår på en flot førsteplads.

Tillykke til Grib Skov Trop og tak for 25 fantastiske år med det blå og røde tørklæde

Tillykke til Grib Skov Trop og tak for 25 fantastiske år med det blå og røde tørklæde. Jeg startede som en af de første 9 ulve i Grib Skov Trop. Jeg husker tydeligt det første møde på Kroen i Nødebo. Her skulle vi høre om indholdet i ulvelommen. Frank havde en stor rulle brunt papir, som blev lagt ud på gulvet. Her tegnede han alt, hvad der skulle være i ulvelommen.

På min første sommerlejr i 1988 havde jeg svært ved at sove den første nat. Til sidst måtte jeg ind og sove ved Poul og Frank. Derefter gik det fint og jeg har ikke misset en lejr siden. Når nu jeg tænker tilbage, er det utroligt, at jeg har kunnet sove i larmen fra deres snorken, som er berømt og berygtet.

Jeg var bandeleder i gul bande og siden kobbelleder i Bjørne. Som spejder kom jeg ind i Hjorte patruljen og efter to år overtog Jens og jeg patruljen. Jens var PL, og jeg PA.

Vi var kun 2 små patruljer den gang, og spejderarbejdet var noget andet end i dag. Vores møder holdt vi i skurvognen M81 og på grunden. Når vi kom på LPT og korpselejr mødte den imponerende 1. Næstved Trop med 4-5 store patruljer. Når vi skulle til Jylland, blev vi kørt til Næstved og kom ind i 1. Næstveds bus. Det var både en lidt skræmmende oplevelse, men også spændende. Det var lidt vildt med alle de store spejdere, som alle kendte hinanden og havde et inspirerende sammenhold. Jens, Christian og jeg så op til 1. Næstved og ønskede selv at få sådan en trop. Da vi fik holdet med Michael Vester, Anders Rønn-Nielsen, Kas-

per Herluf Jørgensen, Daniel Engstrøm mfl. op i troppen, begyndte vi også at få nogle rigtig gode patruljer, og vi begyndte at tro på, at det for alvor kunne lykkes. Vi trænede og løb til patruljemøderne og havde målet klart. Vi ville vinde LPT 1995. Vi var rigtig tæt på – vi tabte LPT med 2 point til Ugler fra 1. Næstved.

Herefter begyndte Michael, Kasper, Anders, Daniel, og kort derefter Anna Salling og Line Højdal, at overtage patruljerne, og troppen voksede. Vi kom ud over udfordringerne ved kun at være 1½ patrulje, og det begyndte for alvor at blive sjovt. Vi blev pionerer og hjalp til i troppen.

1996 var vi på første store udlandstur til USA. Dette åbnede øjnene for helt nye oplevelser som spejder. I 1998 var jeg med til at arrangere turen til Grønland og igen i 2000 turen til USA. Dette var med til at gøre mig klar til at blive tropsleder. Jeg overtog troppen i 2000 og har haft en helt vidunderlig tid siden.

Igennem årene har der været mange spejdere, der er rykket op i troppen. Nogle er stoppet undervejs, og andre er fortsat. Der har været mange store glæder, men også triste stunder. Spejderne har betydet meget for os i tropsledelsen, og det har ofte været trist, når en spejder er stoppet.

Jeg er utroligt stolt over det, vi har præsteret i gennem 12 år. Vi har i den grad levet op til korpsets formål i grundloven: ” *at udvikle børn og unge til vægne, selvstændige mennesker,*

der er villige til efter bedste evne at påtage sig et medmenneskeligt ansvar i det danske samfund og ude i verden". De pionerer, der er rykket op fra troppen, er nogle vidunderlige unge, som både kan og vil. Jeg er virkelig stolt af "mine" drenge og piger. Det, at være med til at se og præge udviklingen fra det 12 til 18 år, og at give sunde, robuste og samfundsgavnligt værdier videre, giver værdi for mig.

Poul har ofte sagt – "Husk nu at nyde det". Det kan jeg godt glemme nogle gange, når jeg står midt i begivenhederne, men når jeg står midt i begivenhederne, men når jeg så ser billederne bagefter, kommer smilet helt automatisk. Tænk at kunne sidde ved bålet ved bredden af Loch Lomond en juli nat, sammen med gode venner, og lidt oppe ad bakken ligger 43 spejdere i poserne, møtte af oplevelser og solskin efter en flot dags vandring. Jeg er så heldig at have oplevet denne vidunderlige følelse flere gange.

Antallet af spejdere og patruljer har aldrig været et mål i sig selv. Vi er vokset, fordi vi bliver så ærgerlige, når vi mister nogen undervejs, og derfor altid tænker på, hvordan vi kan motivere, engagere og sætte det bedste hold i patruljerne. Målet er, at vi altid skal have det sjovt, og at vi hele tiden skal udvikle os. Vi kan altid gøre det bedre. Det farlige ved at blive så store, som os, er, at vi risikerer at miste noget af vildskaben og nærværet. Det bliver udfordringen i de kommende år.

Det at vokse op i Grib Skov Trop har i den grad sat præg på mit liv. Det er blevet en væsentlig del af min livsstil og sjæl at være gul spejder – Og ikke bare Gul Spejder, men fra GRIB SKOV TROP.

Gruppen har været en symfoni af iværksætter, gå på mod og kreativitet.

Grib Skov Trop har igennem årene været præget af store personligheder. Man kan ikke komme uden om Poul, Bente, Ole, Ulve Torben og Frank. Grib Skov Trop er præget af en stor kærlighed til spejderarbejdet og Bassebjerg. Det har nogen gange givet anledning til diskussioner. Gode sunde værdibaserede diskussioner, som har været med til at bringe os tættere på kernen i vores spejderarbejde, men som også af og til er gået højt. I forhold til korpset har vi også altid haft vores holdninger, og vi har villet sætte vores præg på spejderarbejdet i Danmark.

Gruppen får liv af entreprenørskabet, hvad enten det er bygning af spejderhytte eller en dykand. En enestående ting ved Grib Skov Trop er, at der også er plads til de "cowboys", der rider mod horisonten.

Det handler om stil og smil. Vi går ud i verden med hænderne oppe af lommerne og med opsmøgede ærmer. Klar til at gøre en forskel og bringe os videre frem.

Generationsskiftet i Grib Skov Trop bliver en af fremtidens store begivenheder. Jeg ser med glæde frem til den dag, hvor en eller flere kommer og beder om at få overgivet de to røde striber ligesom jeg gjorde engang. Når der er én, som kan og vil tage ansvaret for at føre den mest betydningsfulde spejdertrop i nyere tid videre. Det bliver en stor dag, hvor jeg nok vil fælde en lille tåre.

Vi ses til jubilæet.

Med Gul Spejder Hilsen
Stinus